ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicích rozhodl soudkyní JUDr. Marií Rychtářovou ve věci

žalobce: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Koptišem
sídlem Široká 432/11, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Nesporým
sídlem Puklicova 52, 370 04 České Budějovice

o náhradu nemajetkové újmy

takto:

I. Žalovaný **je povinen** do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaslat na své náklady žalobci písemnou omluvu v následujícím znění:

„Vážený pane [redacted]

tímto se Vám velice omlouvám za následující mnou uvedená dehonestující vulgární vyjádření a nadávky:

1),,čuráku jeden", „ty fetko vymrdaná zblázněná", „máš v hlavě nasráno", kundo zapíčená, ty mrdko", „ty lidská mrdko", čúráku", „fetko vyjebaná", „se chováš jako kunda největší".

2),,neser a táhni už do píči tady z toho baráku, vole", „já se ti vychčiju do ksichtu, vole", „už táhni do prdele tady odsud".

Pokud se žalobce po žalovaném domáhal dovětku omluvy:

„Taktéž se Vám hluboce omlouvám za plivnutí do obličeje.

Nyní s odstupem času vidím, že jsem shora uvedená vyjádření použil zcela nepatřičně, veden osobní záští vůči Vaší osobě. Plivnutí do obličeje pak bylo výrazem mé naprosté neslušnosti a neúcty k Vám. Lituji, že jsem toto učinil Vám i jako těžce zdravotně postiženému a prakticky nevidomému člověku. Lituji, že jsem lhal ve výpovědi na Polici ČR i Magistrátu města České Budějovice, odbor přestupků.

Tímto se Vám ještě jednou hluboce a upřímně omlouvám a prohlašuji, že již nikdy nebudu podobným způsobem do Vašich práv zasahovat." žaloba **se zamítá**

II. Žaloba, aby byl žalovaný zaplatil žalobci částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně jdoucím od 1. 12. 2021 do zaplacení, se **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou domáhá na žalovaném zaplacení shora uvedené částky z titulu nemajetkové újmy, jež mu byla způsobena poškozením jeho jména, zásahem do lidské důstojnosti, občanské cti a soukromí. Uvedl, že dne 8. 7. 2019 v době kolem 16,30 hodin v ulici [redacted] na chodbě domu č. [redacted] (dále jen „předmětný dům") uvedl žalovaný při komunikaci s ním: „čuráku jeden", „ty fetko vymrdaná zblázněná", „máš v hlavě nasráno", kundo zapíčená, ty mrdko", „ty lidská mrdko", čůráku", „fetko vyjebaná", „se chováš jako kunda největší" a „neser a táhni už do píči tady z toho baráku, vole", „já se ti vychčiju do ksichtu, vole", „už táhni do prdele tady odsud". Verbální projevy byly zakončeny plivnutím do oblasti jeho obličeje. Této události byl kromě účastníků řízení přítomen soused pan [redacted] a přítelkyně žalovaného. Kolem pobíhaly i dvě malé děti žalovaného. Nicméně tato událost se nešířila jen po lidech v baráku, chodili za ním i kamarádi a vyptávali se ho na to. Po incidentu na místo přijela i policie. To se negativně projevilo na jeho psychickém stavu. Byl ve fázi ztráty zraku, po transplantaci a do toho musel řešit tohle. Po té události na něj zvonili sousedé, nadávali mu do magorů a přikazovali mu, aby chodil do práce. Dokonce někteří lidé z baráku ([redacted] docílili toho, že ohledně něj bylo zahájeno řízení o omezení svéprávnosti. Z něj vyplynulo, že je absolutně zdráv. Rušení nočního klidu, bouchání do dveří, to vše žalobce popírá. Negativní postoj sousedů k jeho osobě spatřuje ve svém politickém smýšlení, protože je volič Pirátů. Sousedi mu jakožto slepému člověku vypínali elektřinu, v roce 2019 se to stalo šestkrát. Proto volal policii, která se na místo dostavovala i na základě telefonátů žalovaného a jeho přítelkyně, kteří žalobce podezřívali, že se pohybuje po době zfetovaný, že je maniak, že má v ruce šroubovák a chce zabíjet. To však byla situace, kdy šel se šroubovákem nahodit elektřinu. Na základě toho, že žalovaný přivolal policii, byl dokonce žalobce na noc zavřený na psychiatrickém oddělení. Na nástěnce v baráku se též vyskytovaly vzkazy k jeho osobě s vulgárním označením. Byla tam vyvěšena i jeho přihláška k Pirátům. U jeho jména na rozpisu služeb někdo dokreslil kosočtverec. Domnívá se, že to musel být žalovaný nebo jeho přítelkyně, neboť takové výrazy nikdo jiný ze sousedů nepoužíval. V roce 2018 dělal rekonstrukci bytu, dělníci si tam připravili pásky, aby tam ráno umístili kontejner, někdo pásky stáhl a dělníci mu sdělili, že na místě stojí stříbrná Octavie. Tu vlastní žalovaný. Kontejner proto platil třikrát a stálo ho to 18 000 Kč. Kromě incidentů s žalovaným a [redacted] měl konflikt i se sousedem [redacted] který může být rád,

že u soudu taktéž nesedí, je to jen z toho důvodu, že on byl jedinou pojistkou, když zabránil tomu, aby ho tenkrát žalovaný neshodil ze schodů. Útoky ukončil až soused [redacted] který mu při útoku zlomil žebra, za což byl uznán vinným z trestného činu za ublížení na zdraví. Žalobce to poškodilo o to více, neboť je zdravotně postižený, trpí cukrovkou, je invalidním důchodcem. V roce 2015 mu byla transplantována slinivka a ledvina, po operaci měl mrtvici, jejímž následkem je ochrnutí pravé části těla. Je v podstatě slepý. Žalobce žalovaného písemně vyzval k omluvě, žalovaný však ve své reakci navrhovanou formulaci omluvy nepoužil. Požadované finanční zadostiučinění mu žalovaný neuhradil. S ohledem na tu skutečnost se žalobce kromě písemné omluvy domáhal též zaplacení finanční náhrady ve výši 25 000 Kč.

2. Žalovaný uvedl, že společně se žalobcem bydleli v témže bytovém domě na adrese [redacted] v Českých Budějovicích, v němž docházelo k častým konfliktům mezi žalobcem a ostatními obyvateli. Žalobce opakovaně narušoval klidné soužití. I ve večerních hodinách pouštěl nahlas hudbu, opakovaně bezdůvodně otevíral a silnými ranami zavíral dveře do bytu. Žalovanému se v té době narodilo dítě, hluk pronikal až do dětského pokoje a dítě budil. I z toho důvodu do dnešní doby dítě není schopno samo spát. Žalobce měl též konflikt s jeho přítelkyní, během nějž jí nazval „čubkou", též verbálně napadl jeho syna. Skutečnost, že by na nástěnku v domě ke jménu žalobce domaloval on či jeho přítelkyně kosočtverec, popíral. Pojistky taky nevypínal. Situace v domě vedla i k větší fluktuaci nájemníků i vlastníků okolních bytů. Dne 8. 7. 2019 žalovaný až do svého bytu umístěného o patro výš slyšel probíhající konflikt žalobce s dalším sousedem na chodbě, do něhož se zapojil. V návaznosti na všechny předchozí události ztratil nervy a použil nepatřičných výrazů tak, jak jsou popsány v žalobě. Rozhodně se ale nejednalo o bezdůvodný úrok na zdravotně postiženého, ale o eskalaci dlouhodobých konfliktů. V přestupkovém řízení se doznal, uloženou pokutu uhradil. Měl zájem na usmíření se žalobcem, který to odmítl. V roce 2020 se z bytového domu raději odstěhoval. Když obdržel od žalovaného výzvu, zaslal mu omluvu za nepatřičné a nevhodné chování, taktéž mu dne 5. 1. 2022 zaslal 5 000 Kč představující finanční kompenzaci. Tyto kroky se mu jeví jako dostačující. Je nutné zohlednit i tu skutečnost, že od incidentu uběhlo již více než 2,5 roku a byla u něj přítomna jen přítelkyně žalovaného a soused, s nímž byl v tu dobu žalobce v konfliktu.

3. Pro úplnost soud dodává, že po konfrontaci s tvrzením žalovaného, že dne 5. 1. 2022 uhradil žalobci částku 5 000 Kč, vzal žalobce svou žalobu částečně zpět, a proto soud usnesením ze dne 4. 5. 2022 č. j. 7 C 3/2022-106 řízení co do částky 5 000 Kč s příslušenstvím částečně zastavil.

4. V průběhu řízení účastníci vymezili za nesporné ty skutečnosti, že účastníci bydleli v domě č. p. [redacted] v ulici [redacted] v [redacted] dne 8. 7. 2019 došlo kolem 16,30 hodin na chodbě domu k incidentu účastníků, kterého byli kromě nich přítomen i soused [redacted] a slyšela ho i družka žalovaného, která stála o patro výše. Při tomto konfliktu žalovaný použil výrazy ze žaloby a plivl žalobci do obličeje. Za toto jednání byl uznán žalovaný vinným ze spáchání přestupku. Dne 14. 12. 201 zaslal žalovaný žalobci omluvu, ale nikoli ve znění uvedeném v žalobě a dne 5. 1. 2022 zaslal žalobci částku 5 000 Kč. Účastníci též nesporně vymezili, že se v domě odehrávaly opakované incidenty, které řešila policie. Z ambulantní lékařské zprávy Institutu klinické a experimentální medicíny v Praze ze dne 7. 11. 2018 vyplývá, že žalobce má celou řadu diagnóz, mimo jiné diabetes melitus od dvanácti let s klasickými příznaky polyurie, polydipsie, hyperglykémie. Má zhoršený visus – vidí obrysy, je schopen číst s lupou. Dne 26. 11. 2014 mu byla transplantována ledvina a pankreat. Z propouštěcí zprávy očního oddělení v Českých Budějovicích ze dne 3. 12. 2018 se podává, že žalobci byla provedena cyklokryopexe jediného vidoucího – PO. Z ambulantní zprávy oční ambulance Nemocnice České Budějovice, a.s. soud zjistil, že po operaci byl stav subjektivně i objektivně bez nových potíží, beze změn. Z ambulantní lékařské zprávy ze dne 1. 6. 2022 Institutu klinické a experimentální medicíny, Klinika diabetologie v Praze 4 se podává, že žalobce přichází k pravidelné kontrole

po 9 měsících, přeje si psychologické vyšetření k definici psychické újmy. Z návrhu Magistrátu České Budějovice datovaného 27. 1. 2000 vyplývá, že na základě podnětů a častých stížností je podáván správnímu orgánu návrh na omezení svéprávnosti žalobcem, neboť má opakované problémy s občanským soužitím a s ostatními obyvateli domu. Opakovaně je jím pouštěna hlasitá hudba, bezdůvodně bouchá do předmětů v bytě, zvoní na zvonky, mlátí i na dveře sousedů. Nerozlišuje denní nebo noční dobu. Po upozornění na nevhodné chování reaguje nepřiměřeně, verbálními útoky s hrubými výrazy, křičením, nadávkami. Do domu často jezdí zasahovat policie. Poslední závažný incident se stal 19. 1. 2020, kdy žalobce napadl fyzicky sousedku, kromě policie zasahovala i zdravotní záchranná služba. Z domu se již odstěhovaly čtyři rodiny. Žalobce byl v minulosti hospitalizován na psychiatrickém oddělení, proto existuje podezření, že není schopen dodržovat léčebný režim a nemá náhled na svůj zdravotní stav. Jeho schválnosti nabývají na intenzitě. Z protokolu o jednání ve věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 22 Nc 403/2020, které se konalo dne 21. 9. 2021, vyplývá, že soudní znalkyně z odvětví psychiatrie MUDr. Monika Gärtnerová sdělila, že u žalobce jde o somatické vážné onemocnění, nikoliv o duševní onemocnění, kdy je třeba patřičný intelekt, studoval. Dobře se orientuje v právních záležitostech, financích. S ohledem na znalecký závěr byl návrh na omezení svéprávnosti žalobce zamítnut. To se podává z rozsudku uvedeného soudu ze dne 21. 9. 2021 č. j. 22 Nc 403/2020-54, který dne 11. 11. 2021 nabyl právní moci. Ze sdělení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2022 vyplývá, že ohledně žalobce bylo vedeno řízení o omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka, a to na návrh Statutárního města České Budějovice. Tento návrh byl zamítnut, neboť dle znaleckého posudku žalobce netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou. Rozpoznávací a ovládací schopnosti jsou zachovány a je schopen rozhodovat se i v právních záležitostech, hájit své zájmy. Z listiny označené jako „Věc: Závěry projednání stížnosti ve výboru SVJ [redacted] na Vaše chování vůči vlastníkům bytu č. [redacted] – užívaného rodinou [redacted] z 2. 12. 2016“ vyplývá, že žalobce byl vyzván, aby respektoval domovní řád a platné stanovy, konkrétně aby neobtěžoval vlastníky a uživatele bytu č. [redacted] kouřením marihuany, neatakoval je vulgárními výrazy, nebouchal do vstupních dveří jejich bytu, netloukl do rozvodů ústředního topení. Tato listina vychází ze Stížnosti na uživatele bytu č. [redacted] budovy s č. p. [redacted] pana [redacted] kterou Společenství vlastníků bytových jednotek [redacted] podali [redacted] z bytu č. [redacted] Tuto listinu dne 28. 11. 2016 za společenství převzala [redacted] Z protokolu o ústním jednání před Magistrátem České Budějovice ze dne 30. 10. 2019 vyplývá, že žalobce vypověděl, že konfliktu byla přítomna manželka pana žalovaného a soused (zřejmě pan [redacted]. Žalovaný pak v pozici obviněného popisuje negativně situaci v bytovém domě, kdy podle něj žalobce napadá slovně jeho syna, pouští si nahlas muziku, produkuje hluk i v podobě bouchání dveří. Z rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru ze dne 6. 11. 2019 č. j. SO/13952/2019 vyplývá, že žalovaný byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití, neboť dne 8. 7. 2019 vulgárně napadl žalobce a plivl mu zřejmě do oblasti obličeje. Za toto jednání mu byla uložena pokuta 1 000 Kč. Z odůvodnění se dále podává, že obviněný zřejmě jednal pod vlivem špatných sousedských vztahů. Z Oznámení o spáchání přestupků proti občanskému soužití / Návrhu na zahájení přestupkového řízení vyplývá, že oznamovatel (Společenství vlastníků bytových jednotek [redacted] podává oznámení o přestupku na žalobce. V pozici poškozených jsou členové oznamovatele, kteří sdělují, že žalobce svým velmi hrubým chováním soustavně po dobu několika měsíců narušuje řádné užívání bytu. Několikrát týdně pouští v bytě extrémně hlasitou hudbu, bezdůvodně bouchá do zdí patrně kovovou trubkou, mlátí též do topení, vulgárními výrazy bezdůvodně napadá ostatní vlastníky bytových jednotek, a to i nezletilé a starší spolubydlící. S ohledem na výhružky mají poškození obavy o svůj majetek, bezpečnost a zdraví. Z dopisu žalobce adresovaného SVJ [redacted] ze dne 25. 11. 2019 vyplývá, že žalobce žádá o vysvětlení zajímavých věcí, které se v domě dějí, konkrétně připojuje fotografii kosočtverce u jeho jména na rozpisu úklidu, připojuje fotografii nepořádku vedle sklepů, žádá

o dokumentaci ke stavební úpravě ve veřejných prostorách a poukazuje na fleky na parketách. Ze zápisu Společenství vlastníků bytových jednotek [redacted] ze dne 16. 12. 2019 vyplývá, že mimo jiné se pod bodem 6. řešilo nevhodné chování jednoho z majitelů, konkrétně se jednalo o žalobce. Bylo poukázáno na nadměrný hluk, a to poslechem hudby i během nočního klidu, bušení na vchodové dveře, zvonění na zvonky, atakování vulgárními výrazy. To vede k fluktuaci nájemníků. Žalobce byl upozorněn, že pokud se jeho chování nezlepší, věc bude řešena s policií. Byl řešen i jeho dopis ze dne 25. 11. 2019. Jím namítané skutečnosti byly projednány a bylo uzavřeno, že se jedná o nepodstatné věci, které nebudou ze strany SVBJ řešeny. Z listiny označené jako „Věc: Reakce na žádost ze dne 11. 5. 2021" vyplývá, že společnost EG. D., a.s. sděluje na dotaz žalobce, že v odběrném místě na adrese [redacted] v období od 1. 1. 2019 – 31. 12. 2020 neevidují žádné přerušení dodávky vlivem poruchy. Z fotografie znázorňující rozpis úklidu sklepa, chodníku a popelnic v domě [redacted] vyplývá, že u příjmení žalobce, je domalován propiskou kosočtverec. Z kopie stránek https://forum.pirati.cz (z přihlášky žalobce) vyplývá profil žalobce, kde o sobě uvádí osobní informace a zájmy. Propiskou je na výtisku dopsáno: „Když se někdo narodí jako čurák, tak ani svěcená voda nepomůže". Z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 2 T 95/2020 ze dne 25. 9. 2020 vyplývá, že [redacted] byl uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že dne 19. 1. 2020 v době kolem 20:45 hodin na schodišti předmětného bytového domu po předchozí slovní rozepři se žalobcem, který vrazil do zad jeho přítelkyně [redacted] do žalobce strčil, až upadl na podlahu před vchody do bytů. Poté mu klekl na hrudník, v důsledku čehož žalobce utrpěl oděrku a otok palce pravé ruky a drobné odlomení z báze základního článku palce vpředu, z lékařského hlediska se jednalo o poranění lehké s obvyklou dobou léčení kolem čtyř týdnů. Byl odsouzen k peněžitému trestu ve výši 36 000 Kč. Pro případ, že by nebyl zaplacen, byl mu stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 180 dnů. Toto rozhodnutí nabylo dne 10. 12. 2020 právní moci. Z úředního záznamu Policie České republiky, Obvodní oddělení České Budějovice č. j. KRPC-85425-2/PŘ-2019-020110 z 19. 6. 2019 vyplývá, že dne 19. 6. 2019 na linku 158 oznámil žalobce, že mu soused (pan [redacted] schválně vypl elektrické pojistky s tím, že to není poprvé. [redacted] k věci uvedl, že má s žalobcem on sám i ostatní neustálé problémy, žalobce si nahlas pouští hudbu, všechny ruší. Věc řešili několikrát i na schůzi domu. Proto se rozhodl pojistky vypnout, následně na sebe s žalobcem řvali, [redacted] měl pocit, že mu chce žalobce vstoupit do bytu, proto do něj strčil, ale nic mu neudělal. Žalobce uvedl, že po zapojení pojistek zjistil, že mu vyhořel pevný disk počítače a že mu bzučí lednice, toto doplnění informací znělo nevěrohodně, jelikož žalobce neustále opakoval, že chce pachatele poslat sedět. Za schválné vypnutí pojistek byl pachatel [redacted] uznán vinným příkazem Magistrátu města České Budějovice ze dne 25. 7. 2019 č. j. SO/12070/2019 za narušení občanského soužití a bylo mu uloženo napomenutí. Z úředního záznamu Policie České republiky, Obvodního oddělení České Budějovice ze dne 20. 11. 2019 č. j. KRPC-157066-2/PŘ-2019-020110 soud zjistil, že dne 20. 11. 2019 v 17:02 hod. na linku 158 oznámil žalobce, že mu jakožto nevidomému pachatel [redacted] před domem úmyslně tleskl dlaněmi o sebe v těsné blízkosti obličeje. Z opisu z evidence přestupků žalobce bylo zjištěno, že je zde evidováno jedno přestupkové jednání, které projednával dne 14. 5. 2018 Magistrát města České Budějovice, jedná se o přestupek proti veřejnému pořádku, neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč. Výpis z evidence rejstříku trestů má žalovaný bez záznamu. V opisu z evidence přestupků má žalovaný záznam, když se jedná o již zmíněné rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru ze dne 6. 11. 2019 č. j. SO/13952/2019 (spr. př. 5946/2019-Mat), v němž byl žalovaný byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta 1 000 Kč. Ze stížnosti odeslané z mailu [redacted] dne 9. 1. 2020, kde je jako předmětem uvedeno „stiznost – [redacted]" vyplývá, že žalobce podává stížnost na zaměstnankyni (Magistrátu města České

Budějovice) [redacted] která totálně ignoruje schválnosti a neslušné chování jeho sousedů. Dále uvádí, že úřad nefunguje, že si bude stěžovat i na další lidi. Z vyrozumění ke stížnosti ze dne 10. 1. 2020 Správního odboru Magistrátu města České Budějovice značka SO/22865/2019 adresovaného žalobci vyplývá, že byla prověřena zákonnost postupu úřední osoby a ve vztahu k procesní i věcné stránce případu nebylo shledáno žádné pochybění. V této listině je dále uvedeno, že soužití žalobce nejen s [redacted] ale i s ostatními obyvateli domu v ul. [redacted] není pokojné, o čemž svědčí i celkem 6 oznámení různých obyvatel domu na žalobcovu osobu, která byla v roce 2019 projednána a jež se týkala stejně nevhodného chování žalobce vůči spolubydlícím občanům. Dále je zde uvedeno, že nikoli předmětná úřednice, nýbrž osoba žalobce trpí zaujatostí, pro kterou neexistují racionální důvody. Vedoucí správního odboru Ing. [redacted] ve vyrozumění keč stížnosti dále výslovně uvádí: „ Do budoucna Vám proto vřele doporučuji, aby jste si, před tím, než přistoupíte k dalším nepravdivým podáním, fakta ověřil... Na základě výše uvedeného považuji Vaše sdělení za zcela nepravdivé, nicméně v kontextu i jiných, Vámi prezentovaných informací, mě Vás způsob argumentace již nepřekvapuje.“ Ze spisu Magistrátu města České Budějovice, Správního odboru, oddělení přestupků spr. př. 10153, 10154, 10155/2019-Mat, respektive ze dvou usnesení vydaných v dané věci dne 3. 1. 2020, vyplývá, že podezření z přestupku [redacted] že dne 29. 11. 2019 v blíže nezjištěné době v odpoledních hodinách v předmětném domě měla téměř nevidomému žalobci schválně v rychlém sledu tleskat před obličejem, čímž měla úmyslně narušit občanské soužití tak, že se měla vůči jinému dopustit schválnosti, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. V odůvodnění je uvedeno, že [redacted] přítelkyni [redacted] nebyla úmyslná schválnost dostatečně prokázána. Ze stejného důvodu bylo odloženo podezření z přestupku [redacted] a [redacted], kterého se měli dopustit tím, že ode dne 25. 11. 2019 do 29. 11. 2019 v předmětném domě měli schválně opakovaně zvonit na zvonky od bytu žalobce. V odůvodnění je uvedeno, že z tohoto spisového materiálu i z několika předchozích spisů vyplývá, že žalobce obtěžuje obyvatele předmětného domu zejména hlasitou hudbou. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 9443/2019-Mat, konkrétně z usnesení v dané věci ze dne 3. 1. 2020 vyplývá, že podezření z přestupku [redacted] kterého se měl dopustit tím, že dne 21. 11. 2019 v době od 10:00 hod. do 21:00 hod. v předmětném domě měl schválně cca 10 x zvonit na zvonky od bytu žalobce, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 9300/2019-Mat, a to z usnesení v dané věci ze dne 3. 1. 2020 vyplývá, že podezření z přestupku [redacted] kterého se měl dopustit tím, že dne 20. 11. 2019 v době kolem 17:00 hod. před předmětným domem měl schválně nahlas jednou tlesknout před obličejem nevidomého žalobce, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je navíc uvedeno, že žalobce sice uvedl, že je nevidomý, nicméně správnímu orgánu je z osobní znalosti žalobce známo, že tento má zrak zřejmě poškozený, ale nevidomý není – správní orgán navštěvuje bez slepecké hole či psa a text byl schopen pomocí lupy přečíst. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 5347/2019-Mat, respektive z příkazu k uložení správního trestu v dané věci ze dne 25. 7. 2019, vyplývá, že [redacted] byl uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 19. 6. 2019 v době kolem 16:00 hod. v předmětném domě schválně vypnul v elektroměrovém rozvaděči jistič od bytu, který obýval žalobce, čímž úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti. Za toto jednání mu byl uložen správní trest napomenutí. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že takové nepřípustné řešení situace bylo v důsledku psychického tlaku způsobeného opakovaným pouštěním hlasité hudby žalobcem a nedohlednosti řešení této situace. Z usnesení vydaného tentýž den pak vyplynulo, že podezření z přestupku [redacted], kterého se měl dopustit tím, že dne 19. 6. 2019 v době kolem 16:00 hod. v předmětném domě při promluvě ohledně vypnutého jističe měl strčit do žalobce a následně jej uchopit pod krkem

a natlačit jej na zeď, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, protože toto jednání nebylo podezřelému dostatečně prokázáno. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 4106/2019-Mat, a to z usnesení vydaného v dané věci dne 25. 7. 2019, se podává, že podezření z přestupku [redacted] kterého se měl dopustit tím, že dne 17. 5. 2019 v době mezi 19:30 hod. a 20:00 hod. v předmětném domě měl schválně vypnout v elektroměrovém rozvaděči jistič od bytu, který obýval žalobce, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 2819/2019-Mat, konkrétně z usnesení vydaného v dané věci dne 6. 5. 2019 vyplývá, že podezření z přestupku žalobce, kterého se měl dopustit tím, že dne 11. 4. 2019 v době mezi 15:30 hod. a 16:25 v předmětném domě a při následném převozu na OOP ČB měl neuposlechnout zákonné výzvy s výstrahou ve znění: „Jménem zákona vás vyzývám, abyste tady nemáchal těma rukama a nechal je po dobu úkonů jednání s policí volně podél těla, v případě, že neuposlechnete výzev a pokynů policistů v průběhu služebního zákroku, budete zajištěn", dále měl zasahujícím policistům tykat a slovně je napadat např. slovy: „blázni, magoři, debile", měl plivat na podlahu služebního vozidla, čímž měl neuposlechnout výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci a znevážit postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci a úmyslně narušit občanské soužití tak, že se vůči jinému měl dopustit jiného hrubého jednání, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, když z kamerového záznamu popsané gestikulování nebylo spolehlivě zjištěno, použití uvedených výrazů bylo prokázáno, nicméně to nedosáhlo takové intenzity, aby se jednalo o protiprávní jednání. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 2092/2019-Mat, konkrétně z usnesení vydaného v dané věci dne 3. 5. 2019 vyplývá, že podezření z přestupku žalobce, kterého se měl dopustit tím, že v blíže nezjištěnou dobu, nejpozději dne 15. 3. 2019, na blíže nezjištěném místě, zřejmě v Českých Budějovicích v nezjištěném autobuse, měl na nezjištěnou osobu – syna [redacted] dělat nezjištěné pošklebky a obličeje, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, jednání nebylo dostatečně prokázáno. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 2421, 2422/2018-Mat, respektive z usnesení vydaného v dané věci dne 10. 5. 2018 vyplývá, že podezření z přestupku [redacted] kterého se měl dopustit tím, že dne 28. 3. 2018 v době kolem 19:55 hod. v předmětném domě měl zvonit a bouchat na dveře bytu žalobce, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci. Z odůvodnění vyplývá, že jednání podezřelého je nejvýše jednáním nevhodným a neslušným, které nepřekročilo rámec pouhé nevhodnosti a neslušnosti, kdy jeho spouštěčem bylo pouštění hlasité hudby žalobcem s tím, že dítě podezřelého proto nemohlo spát. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 1699/2018-Mat, a to z příkazu k uložení správního trestu vydaného v dané věci dne 10. 5. 2018, vyplývá, že žalobce, byl uznán vinným z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 25. 2. 2018 v době kolem 12:05 hod. v předmětném domě na chodbě a v přízemí neuposlechl zákonnou výzvu PČR ve znění: „Jménem zákona, nyní zůstaňte na místě, budou s vámi provedeny potřebné úkony, pokud neuposlechnete, budete zajištěn!" a následně neuposlechl zákonnou výzvu PČR s výstrahou ve znění: „Jménem zákona, zůstaňte stát na místě nebo budete zajištěn za použití donucovacích prostředků!", čímž úmyslně neuposlechl výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Za tento přestupek žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 310, 311/2018-Mat, konkrétně z úředního záznamu Policie České republiky, Obvodního oddělení České Budějovice ze dne 10. 1. 2018 obsaženém v tomto spise, vyplývá, že dne 10. 1. 2018 v 19:55 hod, oznámil na tísňovou linku 158 žalobce, že mu pan [redacted] neustále dělá nějaké schválnosti. Strká do venkovního zvonku sirky, neustále v bytě křičí a dělá rámus. Vzápětí na tísňovou linku oznámil [redacted] že mu žalobce dělá schválnosti tím, že v bytě pouští nahlas televizor. Hlídce, která se dostavila na místo, ani jeden z oznamovatelů neotevřel, do domu se jí proto nepodařilo dostat, nicméně ve zvonku s nápisem „[redacted]" byly strčeny dvě sirky, jeden ze zasahujících policistů sirky ze zvonku vyndal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Preslová

Z usnesení správního orgánu ze dne 16. 3. 2018 se podává, že podezření z přestupku žalobce spočívající v tom, že dne 10. 1. 2018 v době kolem 19:55 v předmětném domě měl v bytě, který obývá, dělat rámus a poslouchat nahlas televizor, bylo odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, protože hluk v denních hodinách produkovaný od sousedů nespadá do přestupkového práva, ale do práva občanského, které poskytuje ochranu vlastnickým právům proti imisím, tedy i hluku produkovaného od sousedů. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 7302/2016-Mat, konkrétně z oznámení o přestupku Policie České republiky, Obvodního oddělení České Budějovice ze dne 26. 8. 2016 č. j. KRPC-131851-5/PŘ-2016-020110-SAD, obsaženého v tomto spise, vyplývá, že bylo podáno oznámení o přestupku na [redacted] protože dne 23. 8. 2016 okolo 8:30 hod. v předmětném domě vší silou strčil oběma rukama do hrudníku žalobce, který ztratil rovnováhu a upadl na zem, čímž mu bylo způsobeno zranění, jež si nevyžádalo lékařské ošetření. Z úředního záznamu sepsaného policejním orgánem týž den pod stejným č. j. vyplývá, že do předmětného domu se v 8:50 dostavila hlídka, které žalobce uvedl, že včerejšího dne šel spát a probudil ho hluk od sousedů nad nimi. Jedno se o neustálé rány od židlí, kterými někdo narážel na podlahu. Proto se rozhodl, že si ráno s [redacted] promluví. Když zaklepal na dveře, [redacted] je otevřel a strčil do něj oběma rukama do hrudníku, až upadl na zem. Nebylo mu způsobeno zranění, proto lékařské ošetření nevyhledal. Z pokutového bloku číslo G2351544 z 7. 11. 2016 vyplývá, že za toto fyzické napadení byla uložena [redacted] bloková pokuta ve výši 200 Kč. Ze spisu téhož správního orgánu spr. př. 5645/16-Tr, a to z oznámení o přestupku ze dne 23. 6. 2016 č. j. KRPC-87494-3/PŘ-2016-020110-PFL, jež vyhotovila Policie České republiky, Obvodní oddělení České Budějovice a které je součástí správního spisu, vyplývá, že žalovaný měl v blíže nezjištěné době v měsíci lednu 2016 v předmětném domě urazit žalobce výrazy: „Ty smažko, ty chudáčku". Součástí správního spisu je i úřední záznam téhož policejního orgánu ze dne 3. 6. 2016, v němž je uvedeno, že dne 3. 6. 2016 v 19:25 hod. telefonicky oznámil žalobce, že ho před půl rokem žalovaný slovně napadl uvedenými výrazy. Žalovaný policejní hlídce uvedl, že v předmětném domě bydlí se svou rodinou, má malé dítě, žalobce pouští hlasitou hudbu, která je ruší. Několikrát se mu snažil domluvit, ale žalobce na něj byl drzý. Možná ho proto i tituloval „smažkou". Jinak ho však neuráží. Z protokolu o odložení věci spr. přes. 5645/16-TR ze dne 30. 6. 2016 bylo zjištěno, že Magistrát města České Budějovice, Správní odbor – oddělení přestupků tuto věc odložil, neboť nebyl podán návrh na zahájení řízení o přestupku, když se jedná o přestupek, který může být projednán jen na návrh. Z výzvy zástupce žalobce datované dne 8. 11. 2021 soud zjistil, že žalovaný byl vyzván k zaslání omluvy ve znění žalobního petitu, současně k úhradě finanční satisfakce ve výši 25 000 Kč, a to do 30. 11. 2021. Skutečnost, že tato výzva byla žalovanému dne 10. 11. 2021 odeslána a 12. 11. 2021 též dodána, se podává ze screenu aplikace na sledování zásilek. Z listiny označené jako „Omluva" s datem 13. 12. 2021 vyplývá, že žalovaný uvádí, že k inkriminovanému incidentu došlo v návaznosti na časté konfliktní situace v bytovém domě, které byly vyvolány nevhodným chováním (hlasitá hudba, prudké zavírání dveří) vůči všem jeho obyvatelům, včetně žalovaného a jeho rodiny, do níž se v té době narodilo dítě. Za použití verbálních výrazů a plivnutí do oblasti obličeje se žalovaný omluvil. O odeslání této listiny svědčí poštovní podací lístek s datem 14. 12. 2021. Z potvrzení o provedení transakce vystaveného mBank S.A., se podává, že žalovaný z účtu [redacted] dne 5. 1. 2022 na účet žalobce [redacted] který je uvedený v předžalobní výzvě ze dne 8. 11. 2021, odeslal částku 5 000 Kč.

5. Své rozhodnutí soud opírá i o další důkazy, které byly ve věci provedeny, a to o výpověď svědka [redacted] a účastnickou výpověď žalobce a žalovaného.

6. Svědek [redacted] uvedl, že v předmětném domě bydlí asi 30 let, a proto oba účastníky z domu zná, nicméně bližší vztah k nim nemá. V domě se žilo dobře do doby, než se babička

žalobce (někdy 2016/2017) odstěhovala zřejmě do domova pro seniory. Následně se tam začaly dít strašné věci. Žalobce permanentně v domě ničil lidi, dvě rodiny kvůli němu prodaly byty, nadával, řval, mlátil do zdí, pouštěl muziku. Nedalo se tam být. Děti rodiny [redacted] se bály chodit domů. Po dvou letech rodina raději byt prodala. Říkali, že děti se zhroutily. Jejich byt koupil nějaký pán jako investiční, jenže nájemci vždy po 3 měsících po půl roce odcházeli, protože na ně žalobce mlátil. Tyto stavy se stupňovaly, zprvu to bylo mírnější, když žalobce viděl, že se nic neděje, tak to začalo a vyvrcholilo to někdy 2018/2019 už za asistence policie, která na místo dvakrát týdně jezdila. Policie na žalobce zvonila, on neotevřel, tak zase odjeli. Svědek policisty žádal, aby jim dali aspoň nějakou zprávu o výjezdu, nicméně oni ji odmítali dát, protože na místo jezdili pořád. Pod žalobcem bydlela paní [redacted], ta umřela a shodou okolností byt koupil nějaký pan [redacted] Tři čtvrtě roku se pak byt předělával. Pan [redacted] se tam nastěhoval někdy v červnu 2019 a za půl roku byt prodal, protože říkal, že se tady nedá vůbec existovat. Žalobce na ně mlátil, nadával jim, tloukl do zdi a podlah. Jednou dokonce napadl jeho přítelkyni. Proto se rozhodli svolat schůzi a situaci už řešit. Rozhodli se, že podají trestní oznámení na magistrát a budou chtít přezkoumat jeho psychický stav, protože se báli jedné věci, a to v návaznosti na události o výbuchu domu v Lenoře. Měl strach, že žalobce barák vyhodí do povětří. On měl štěstí, protože zatímco žalobce bydlel ve druhém patře, svědek bydlel až ve čtvrtém. Muziku, kterou žalobce pouštěl, samozřejmě slyšel, zvonil na něj a žalobce na něj vylítl a řekl mu, že to dělá schválně, protože se do baráku stěhují lidé s malými dětmi, kteří tu běhají, a on chce mít klid. Když zvonil potom, žalobce už neotvíral. Zaměstnanci služeb, které mají barák na starosti, jim doporučili, že mohou dělat jen to, že budou volat policii, tak volali. Když přijela policie na místo, žalobce chvilku přestal, po odjezdu to začalo znovu. Svědek uvedl, že děkuje Bohu za to, že žalobce nenapadl zrovna někoho z jeho rodiny, protože by to nemuselo dobře dopadnout. K osobě žalovaného uvedl, že byl bezproblémový, měl dítě, ale vůbec o něm nevěděli. U konfliktu žalobce a žalovaného přímo nebyl, ale vůbec se žalovanému nediví, protože žalobce měl konflikt úplně s každým. Navíc se doslechl, že žalobce měl napadnout jeho syna. Ve vztahu k věrohodnosti tohoto svědka soud dodává, že z jeho výpovědi vycházel, a to pro její shodu s listinnými důkazy a s ostatními výpovědi všech dalších svědků, kteří situaci v domě popisovali zcela shodně.

7. Z výpovědi svědkyně [redacted] soud zjistil, že bydlí v sousedním domě, který má však s předmětným domem společný suterén, zhruba 60 let. Oba účastníky proto z domu zná, je předsedkyní výboru a obyvatelé domů si k ní chodili stěžovat, že žalobce je obtěžuje hlasitou hudbou, bouchá do zdí, tříská do dveří, které pomalu vypadly, protože kolem nic začala opadávat omítka. Žalobce na ní zvonil třeba v neděli v půl 9 večer, sdělil jí, že jí jde říct, aby se šla podívat, že pan [redacted] bourá komín. S ohledem na večerní čas mu sdělila, ať přijde jindy. Tak přišel v pátek za týden, šla se s ním na místo podívat, pochopitelně se žádný komín neboural. Vymýšlel si i další věci. Následně jí žalobce sdělil, že je senilní, neschopná stará bába. Například nad žalobcem bydlela rodina [redacted] kterým začal žalobce tak znepříjemňovat bydlení, že jí přinesli dopis, aby to za výbor vyřešila, nicméně správce služeb jí sdělil, že kromě přivolání policie se nedá dělat nic jiného. Stěžovali si všichni, kteří tam bydleli. Například pan [redacted], který koupil byt pod žalobcem a zrenovoval ho. Bydlel v bytě půl roku, pak se musel odstěhovat, jak mu žalobce ztrpčoval život. Žalobce lidi nedůstojně šikanoval, oslovoval je sprostými výrazy, asi od března už v domě nebydlí. Ani nikdo z lidí, kteří v domě bydleli za doby, kdy v předmětné době bydlel ještě žalobce, už v domě nebydlí. K osobě žalovaného uvedla, že jeho rodina jsou slušní lidé, neměli s nikým problémy, jen s žalobcem. O tom, že by v domě pravidelně vypadával proud, svědkyně neví. O události ze dne 8. 7. 2019 ví pouze z doslechu. Slyšela, že na místě byly nepříjemnosti, že se účastníci dohadovali kvůli hlasité hudbě, že žalobce byl vulgární. Ve vztahu k věrohodnosti této svědkyně soud uvádí, že její výpověď byla v souladu s provedenými listinnými důkazy a i s ostatními svědeckými výpověďmi, svědkyně se vyjadřovala pouze

k záležitostem, které bezprostředně zažila, ke zprostředkovaným informacím z doslechu se vyjadřovala rezervovaně, a proto z ní soud vycházel.

8. Soud vycházel i ze svědecké výpovědi svědkyně [redacted] která v předmětném domě bydlela zhruba rok v období let 2018 nebo 2019, není si jistá. Toto období vytěsnila, protože na něj nerada vzpomíná. Přímo sousedila na patře s panem žalobcem. Sympatičtější je jí však pan žalovaný, protože se jako jeden z mála snažil o to, aby byl v domě klid. Když se do baráku nastěhovala, jako nový nájemník se pokoušela s novým sousedem pozdravit. Ze začátku vše vypadalo, že to bude v pořádku, ale postupem času jí žalobce začal upozorňovat velmi často na to, že v domě jsou lidé, kteří zde dělají bordel, mají malé děti, jež ho obtěžují. Vše vygradovalo do té míry, že byla žalobcem šikanovaná. Šla do místnosti, kde měla ložnici, otevřela zde skříňku a žalobce začal hned nadávat, pouštět si velmi hlasitou hudbu. Třeba když šel někdo po chodbě, tak z jeho bytu byly slyšet nadávky. Ty vulgarismy nebyly adekvátní situaci. Například když šla přes den po chodbě matka s dítětem, které plakalo. Žalobce v šest ráno zapínal svoji aparaturu tak nahlas, až jí málem vyskočilo srdce z těla. Svědkyně v tu dobu studovala, potřebovala klid na učení, ale to v domě absolutně nešlo. Spolubydlící partnerka [redacted] v té době psala diplomovou práci. Podle žalobce to vůbec nemohla dělat, proto hned začal nadávat, podle něj psala na psacím stroji. Žalobce rušily běžné práce – že svědkyně vysává, že nese odpadky. Neustále si stěžoval na to, že ho všichni obtěžují, jak je unavený, nemocný. Žalovaný k němu přišel a poprosil ho, jestli by mohl hudbu ztlumit, že lidé v době potřebují klid a bojí se ho. Z druhé strany se však ozvaly vulgarismy. To svědkyně viděla přes kukátko do bytu. Když žalovaný odešel, žalobce ze svého bytu kopal do vlastních dveří takovou silou, že opadávala omítka. Následně žalobce zavolal policii, že ho někdo v domě obtěžuje, že ho někdo chce napadnout, že mu někdo buší do dveří. Svědkyně však viděla, jak to skutečně bylo. Také se žalovaného bála. Pomalu jí vyhrožoval. Žalobce byl ten důvod, proč se z domu odstěhovala. Jednou byla přítomná i toho, jak žalobce zatýká policie, která na něj byla zavolána. Žalobce byl velmi agresivní, proto byl zpacifikován. To bylo pro svědkyni nepříjemné. Kvůli této události byla i na výslechu na GIBSu. Žalobce uměl vyhledávat informace na internetu. O svědkyni zjistil, že pochází z Chebu a přes dveře pouštěl Hitlerjungend a Hitlerovo projevy a řval na svědkyni: „[redacted], ty naše Evičko Braunová, jsi ze západních Čech, jezdila jsi do Německa." Svědkyně to ustála, ale [redacted] v té době byla hodně doma, protože psala a eskalovalo to u ní tak, že se zhroutila. V té době svědkyně rozhodla, že tam bydlet nebude, snažila se mluvit i se žalobcovo matkou, ale nemělo to význam. V době, kdy žalobce pouštěl opět velmi hlasitou hudbu, někteří obyvatele domu už to nevydrželi, a proto vypli pojistky. Předcházely tomu ale prosby, zda by mohl přestat, nebylo to jen tak, spíše už byli v úzkých, jednali impulzivně. Žalobce pak volal policii. Svědkyně podotkla, že když se s žalobcem někdo snažil komunikovat, tak on ho pobízel a vyprovokovával k tomu, aby udělal nějaký špatný čin, vždycky říkal: „No tak dělej, dělej, no pojď, pojď do mě." Žalovaného svědkyně vnímá jako slušného, s ním i s jeho manželkou vždy prohodili pár vět. Po odstěhování z domu již s nikým z obyvatel v kontaktu nebyla. Svědkyně se domnívá, že se odstěhovala z domu v dubnu s tím, že předmětná událost se odehrála až v červenci. V domě už nebyla, proto o události nic neví, ani z doslechu nic neslyšela. Ve vztahu k věrohodnosti této svědkyně soud uvádí, že její výpověď byla v souladu s provedenými listinnými důkazy a i s ostatními svědeckými výpověďmi, svědkyně se vyjadřovala pouze k záležitostem, jimž byla bezprostředně přítomná.

9. Ze svědecké výpovědi svědkyně [redacted] soud zjistil, že s účastníky bydlela ve společném domě zhruba v letech 2018 – 2019. Soužití v domě hodnotí jako totální psychický teror pro všechny, kteří v domě bydleli. Žalobce si neustále stěžoval na hluk, jí osočoval, že píše na psacím stroji, děti nahoře v patře perou na valše, pana [redacted] že má v bytě truhlárnu. Žalobce si pouštěl velmi nahlas hudbu, jakmile padla šestá hodina ranní. Svědkyně se vždy probudila v totálním šoku, co se děje. Hrálo to celý den, celý večer. Pokaždé, když šel někdo zaťukat s tím, aby přestal, že je toho už moc, tak žalobce toho dotyčného provokoval, bouchal

si sám do dveří a sváděl to na ostatní. Svědkyně osobně s ním naštěstí žádný konflikt neměla. Vždy ho slyšela řvát a bouchat do věcí pouze přes zeď, kterou s ním přímo sdílela. Raději ten pokoj vůbec nevyužívala, protože se v něm nedalo zůstávat. Jakmile se vrzlo skříní, žalobce začal nadávat, že je tam hluk. Spustilo se tím kolečko, které trvalo celý den. Svědkyně se bála chodit i po chodbě, aby žalobce nepotkala. Ví, že měl žalobce konflikt s panem [redacted] On se pak odstěhoval, protože z toho domu se většinou odstěhoval kvůli žalobci úplně každý. Osobně však žádnému konfliktu přítomná nebyla, nicméně protože bydleli na společném patře, tak to viděla kukátkem. V inkriminovanou dobu konfliktu žalobce se žalovaným již v domě nebydlela. Žalovaného hodnotí jako člověka, se kterým nikdy neměla problém. Chodil žalobce prosit, ať vypne hlasitou hudbu, protože spousta lidí z domu už na to neměla sílu. Vyhazování pojistek bylo to poslední řešení, aby ta hlasitá hudba skončila. Svědkyně neví jistě, který ze sousedů to dělal nejčastěji, sousedka pod ní to párkrát udělala. Tomu však vždy předcházelo klepání a prošení o to, aby žalobce hudbu vypl. Přistupovalo se k tomu, jen když to bylo neúnosné, ona sama to zažila třeba dvakrát nebo třikrát. Svědkyně popsala, že přes stěny žalobce nadával, například na [redacted] z ničeho nic začal řvát: „[redacted] budu ti říkat Evičko Braunová." Nadávky byly přes zeď slyšet často. K výtisku, který visel na nástěnce v domě, svědkyně uvedla, že ví o tom, že to tam bylo umístěno. Spoustu lidí kvůli tomu bylo předvoláno na město, ona konkrétně ne. Neví, kdo to tam konkrétně vyvěsil, nicméně žalobce na nástěnku umisťoval informace o jiných obyvatelích domu. I ve vztahu k věrohodnosti této svědkyně soud uvádí, že její výpověď o situaci v předmětném domě byla v souladu s provedenými listinnými důkazy a i s ostatními svědeckými výpověďmi. Tato svědkyně se vyjadřovala pouze k záležitostem, které sama prožila.

10. Soud dále taktéž vycházel ze svědecké výpovědi svědkyně [redacted] která sdělila, že zná oba účastníky řízení, protože bydlela v předmětné době, žalovaný je její přítel. Uvedla, že v domě byl často hluk, žalobce pouštěl hlasitě hudbu, když procházela po chodbě, stranila se ho, protože měla malé dítě a nechtěla ho vystavovat žalobcovo chování. Neustále jen křičel, vše podle něj bylo špatně, už jen to, když kolem jeho bytu procházeli. Křičel na ně za zavřenými dveřmi. Kvůli hlasité hudbě v domě byly časté konflikty, a to každý týden, často ve večerních hodinách. Většinou byla na místo volána policie, kterou ale taktéž na místo volal žalobce, a to kvůli konfliktům se sousedy. Vše slyšela z chodby, ale do konfliktů nezasahovala. Ona osobně se žalobcem do blízkého konfliktu nedostala, snažila se mu vyhnout. Žalobce pouštěl hudbu nahlas i přes den, svědkyně potřebovala, aby její malé dítě spalo, tak zhruba jednou za čtrnáct dnů za žalobcem přišla a požádala ho, jestli by mohl hudbu ztlumit, na to reagoval tak, že dal hudbu ještě víc nahlas, nebo začal sprostě nadávat. O vypínání pojistek, které proběhlo jednou nebo dvakrát, svědkyně povědomí má. Byla to reakce sousedů na to, že hrála hudba na celý barák. Byla kvůli tomu v domě i policie, takže to bylo slyšet po celém baráku, neboť žalobce hulákal na celý barák. Ona pojistky nevypínala, nestálo by jí to za to běžet ze čtvrtého patra a ještě by musela běžet kolem bytu žalobce. Její přítel byl přes den, kdy se to dělo, v práci. U incidentu, který je předmětem řízení, bezprostředně nebyla. Byla doma (v bytě) ve čtvrtém patře. Ví, že žalobce měl někdy ve večerních hodinách konflikt se sousedem, který zřejmě bydlel pod žalobcem. K hádce pak přišel žalovaný (její přítel). Nahoru slyšela jen řev, který se rozléhal. Řvali všichni. Následně přišel domů její přítel, byl rozčílený. Podrobnosti o konfliktu neříkal. Ve vztahu k věrohodnosti této svědkyně soud uvádí, že si je vědom té skutečnosti, že se jedná o partnerku žalovaného, nicméně soud neměl důvod pochyboval o věrohodnosti její výpovědi, neboť ta byla v souladu s provedenými listinnými důkazy a i s ostatními svědeckými výpověďmi, svědkyně se vyjadřovala pouze k záležitostem, které bezprostředně zažila. Předmětný konflikt nezveličovala, neuváděla o něm podrobnosti, fakticky uvedla jen, že slyšela hádku, při níž řvali všichni. Přítel se vrátil domů rozčílený.

11. Soud v dané věci vyslechl i svědkyni [redacted] matku žalobce, která uvedla, že před tímto jednáním spor řešili doma dlouho, žijí spolu asi přes dva roky, nicméně osobně zainteresovaná na výsledku není. V inkriminované době bydlel žalobce v domě nejprve s babičkou, ale se svědkyní byl žalobce v pravidelném telefonickém kontaktu. Vypověděla, že dokud v domě žila její maminka se starousedlíky, tak bylo vše bezproblémové. Jakmile se střídali nájemníci, začaly problémy. Vlastně to vzniklo ještě když v domě bydlela maminka. Nahoru se nastěhovali [redacted] a to vypadalo, jakoby pan [redacted] měl v bytě dílnu. To říkala i svědkyně matka. Byl tam hrozný rachot. Syn byl právě po transplantaci slinivky a ledviny. Svědkyně rodinu [redacted] osobně prosila, jestli by mohl být kvůli synovu zdravotnímu stavu klid. Problémy byly i s paní [redacted] když za ní šli skrz zavedení internetu, vnímala to jako problém, že se nepoleze po nové střeše. Jakmile se začali stěhovat noví sousedi, tak nechtěli vytírat chodbu, i přes prosby, přestože v domě byl nepořádek. K předmětnému incidentu má informace jen od syna, který jí o něm vyprávěl bezprostředně po telefonu. Syn jí sdělil, že došlo k nějakému incidentu, že mu někdo plivl do obličeje. Rozepři předcházelo to, že na žalobce žalovaný křičel, že mu šlápne na krk. Ví, že za toto jednání žalovaný dostal pokutu. Z toho incidentu byl žalobce úplně vytřeštěný, volal jí to. Klepal se z toho, bylo mu špatně a nemohl ani jíst. Na konflikt se jí někdo z okolí asi neptal. Naopak žalobce se kamarádům s incidentem svěřoval. Žalovaný se montoval i do dalších žalobcových konfliktů s ostatními sousedy. Jednou mu svědkyně na chodbě domlouvala, ať už dá pokoj, ale žalovaný byl agresivní. Byla přítomna i toho, jak na žalobce žalovaný vyřvával před barákem vulgární výrazy. Co se týče jiných konfliktů, svědkyně má od syna informace o tom, že mu opakovaně (pětkrát až desetkrát) vypínali elektriku. Pak jí volali z nemocnice, že ho odvezli na psychiatrii, protože jak byla vypnutá elektrika, šel jí zapnout šroubovákem a přijela policie, která s ním zacházela strašným způsobem. Nechali ho stát asi deset minut v tričku v zimě před barákem. Syn jí sdělil, že k vypínání pojistek se mu přiznal soused bydlící pod ním. Další konflikt měl žalobce s panem [redacted] který do žalobce strčil, až upadl. Z konfliktů v domě byl žalobce vyřízený, zhoršovalo mu to i zdravotní stav. Odbornou pomoc však žalobce nevyhledal. Také svědkyně se baráku snažila vyhnout, bála se, kde koho potká. Ve vztahu k věrohodnosti této svědkyně soud poukazuje na skutečnost, že svědkyně má toliko zprostředkované informace od žalobce, nebyla přímým svědkem konfliktu se žalovaným ani s ostatními sousedy. Bezprostředně sama však viděla, jakým způsobem se žalobce s konflikty vypořádal, jaký měly do jeho života dopad.

12. Z účastnické výpovědi žalovaného soud zjistil, že si předmětnou událost již vybavuje mlhavě, ale nějaké odpoledne byly opětovné problémy s hlukem. Pouštění hlasité hudby bylo na denním pořádku, stejně jako bouchání dveřmi. Jedná se o prvorepublikový dům, takže je vše slyšet. Když došlo k jakémukoli hluku v domě, tak obrana žalobce spočívala v tom, že si pustil hlasitou hudbu. Stačilo, aby někdo šel po schodech, zadupal, aby zaječely děti a začala hrát hudba. Policii volali minimálně. Měl malé dítě, které kvůli tomu nemohlo spát po obědě ani večer. Opětovný rámus ho naštval, na ten popud tedy vyběhl z bytu a výsledek už je znám. Přišel ke konfliktu žalobce a pana [redacted] který vznikl kvůli tomu, že pan [redacted] dělal údajný hluk a žalobce to za ním přišel řešit. Nedošel přímo k nim, nicméně vulgární výrazy, jež jsou předmětem žaloby, pronesl v mezipatře, odkud na žalobce též plivl. To, že použil žalobcem uváděné vulgární výrazy, nepopírá. O vyhazování pojistek nic neví, popírá, že by to on či kdokoli z jeho rodiny někdy udělal. Bydlel ve čtvrtém patře, žalobce ve druhém. Kdyby šel dolů do přízemí vyhodit pojistky, tak by ho žalobce po cestě zpět chytil. Každopádně ví o tom, že se to dělo, nicméně nikdy nikoho neviděl. S žalobcem měl větší incident ještě pan [redacted] který se nastěhoval jako poslední. Žalobce si myslel, že pan [redacted] byt zřejmě zdědil po babičce, kvůli totožnému příjmení. Protože byt rekonstruoval, dělal mu naschvály už od samého počátku. Slyšel, jak se dohadují, jak na něj žalobce křičí z okna: „Pane [redacted] pane [redacted]“. Takhle na něj systematicky útočil, nicméně o incidentech s ním ví jen z doslechu. Konfliktů v domě byla celá řada, bylo

to na denním pořádku. Minimálně jednou za týden v domě byla policie, někdy dvakrát. On sám ale výraznější incident již neměl. Škodu Octavii vlastnil ale ne stříbrnou.

13. Z účastnické výpovědi žalobce soud zjistil, že jeho soused [redacted] předělával celý byt. Žalobcova babička v tu dobu byla nemocná, on sám se léčil po transplantaci, oba potřebovali klid. Babička mu opakovaně sdělovala, že v předmětném domě je hrozný hluk. Svěřoval se s tím i matce. Jeden den byly už rány tak silné, že zavolal i policii, zda by byli schopní mu poradit. Bylo mu sděleno, že s tím nic udělat nemohou, ať to vyřeší v rámci bytového domu. Proto šel za paní [redacted] ta mu sdělila, že nic řešit nebude. Jednou měl u sebe svou tehdejší přítelkyni, ta už hluk taky nevydržela, poradila mu, ať dojde za panem [redacted] a upozorní ho s tím, že si tu situaci má nahrát. Nikdo nepočítal s tím, že ho pan [redacted] napadne, že do něj strčí. Žalobce ho požádal, zda by mohl přestat dělat rámus, který trvá od 6:00 hod do 6:00 hod. On nereagoval a rovnou šel rukama proti němu. Strčil ho do hrudi a shodil na zem. Magistrát tu věc odložil. K události, která je předmětem řízení, žalobce uvedl, že někdo ten den vypnul pojistky, kvůli tomu šel za panem [redacted] Ptal se ho, zda neví, kdo to mohl udělat. On sdělil, že se k tomu nebude vyjadřovat a psal něco do telefonu. Žalobce neřval, mluvil tak, jak občas mluví, když mu vadí lži. V tu chvíli vyběhl žalovaný ze shora. Nestál v mezipatře, naběhl až dolů do patra, kde stál žalobce s panem [redacted] Žalovaný zůstal stát na posledních dvou schodech. [redacted] žalovaného chytil, řekl, ať žalobci nic nedělá. Následně žalovaný na žalobce plivl. Na to mu žalobce něco řekl, už neví, co. Žalovaný mu odpověděl, že už na něj nebude plivat, ale že ho rovnou „pochčije". Ještě chvíli něco řval. Ze shora zřejmě paní [redacted] která byla nahoře v patře, řvala, že si všechno žalobce zaslouží. Žalobce se zeptal, zda je nějaká soudkyně, ona řekla, že zavolá policajty. Do toho začaly brečet děti žalovaného, které stály u dveří od jejich bytu. Ty děti paradoxně ten konflikt ukončily. Přítelkyně žalovaného zřejmě na svého partnera zavolala, ať se vrátí nebo ať dá pokoj. Žalovaný tvrdí, že žalobce má pořád něco s dětmi, ale on od roku 2010 pravidelně přispívá na dětská konta. Děti jsou pro něj důležité a nikdy by neudělal to, co žalovaný tvrdí. Jako voliči ANO a SPD nemají rádi Piráty. Žalobce to vše chápe, ale nelze si vynucovat právo násilím. Co se týče vypínání pojistek, tak v domě bydlelo spoustu lidí, které znal, proto je žalobci jasné, že třeba paní [redacted] určitě neběhala vypínat pojistky. Jediný, kdo to podle něj dělal, byl žalovaný a pan [redacted] Když přijela „policie mlátit jeho hlavou o zeď" na objednávku žalovaného, tak dole u pojistek stál právě žalovaný. Všichni sice tvrdili, že tam stál pan [redacted] že přišel z druhého baráku spodem, ale to není pravda. Žalobce ví, jak [redacted] vypadá. Jednou zase, když pan [redacted] odjížděl z domu a vyhodil pojistky, tak okamžitě běžel k oknu a ze vchodu vycházel právě pan [redacted] Proto si myslí, že oba odhadl správně. Co se týče strkání sirek do zvonku, tak se domnívá, že to byl žalovaný. Spíše než tomu ale věří kopání do dveří, bohužel policie na jeho žádost nic nevyfotila. Žalovaný na žalobce řval přes dveře, kdy on stál na chodbě a žalobce byl v bytě a kopal do žalobcovo dveří. Nikdo jiný tam totiž nebyl. Za dveřmi na něj křičel bezdůvodně. Problémem nebyla ta hudba, šlo o politické názory. Opakovaně to nebylo, jednou to bylo zásadní, dveře nakonec musel nechat i vyměnit. Co se týče nálepek na nástěnkách, to podle žalobce odpovídá jazyku žalovaného. Podle něj to tam možná napsala i jeho přítelkyně. Nikdo jiný kromě nich tyhle slova nepoužíval. Bezprostředně ale nikoho neviděl. Nečekal, že lidi budou tak prolhaní, že se jim povede obalamutit úředníky a policii. Proto se bude snažit dobrat spravedlnosti, protože je třeba lidi usměrnit. Žalobce se domníval, že soud, policie i úředníci budou „féroví" a on chce po lidech, aby občas uznali svou chybu. Pan [redacted] se mu kolenem houpal na žebrech, měl dobrého právníka, který donutil soud nebo krajský úřad, aby žalobce vyšoupli jako účastníka řízení, přestože po [redacted] žádal náhradu škody. Protože [redacted] dostal za jednání jen pokutu 40 000 Kč a on za své zranění nedostal nic, tak se na něm bude soudně domáhat náhrady škody na zdraví. Žalobce se totiž domnívá, že takový člověk by neměl dělat záchranáře. Co se týče incidentu, který je předmětem řízení, tak nadávky a urážky snášel už po několikáté, takže to po něm „už tak nějak steklo". V reálu to na něj ale působí, byla to zkouška jeho morální integrity, neustálé testování, zda vytáhne nůž a někoho napadne.

Pořád na to čekali. Žalobce ale není takový typ člověka. Ztrácel důvěru v policii, byl z toho nešťastný, zdály se mu i sny. Musel o tom přemýšlet, zpomalovalo ho to v práci. Jeho kamarádi byli nešťastní, protože mu nedokázali pomoci. On hledal pomoc všude možně – u policie, u úředníků, u přátel. Jeho matka to „slízla" daleko více než on. Žalobce je zvyklý na zlé lidi, ale jeho matka ne. Byla nešťastná, že si žalobce nechal zrekonstruovat byt, že byl konečně kompenzovaný ze zdravotního hlediska, protože byl zázrak, že to vůbec přežil. Najednou však vyvstal tento problém, který mu sebral čtyři roky života. Proto šel k soudu, protože to ovlivňovalo všechny nejen jeho. Kamarádům to popsal jen jednou, pak se o tom nikdo nechtěl bavit, protože nevěděli, jak mu pomoci a hlavně mu doporučili, aby se obrátil na policii. Nikdo z přátel se od něj však neodvrátil. Nechtěli chodit na návštěvu kvůli tomu, že v předmětném domě někdo dupal nebo mlátil, zvonil na zvonek. To byl důvod, proč k němu kamarádi přestali na návštěvy chodit. Žalobce se bál chodit po tmě ven, čekal, kdy ho opravdu někdo zase napadne. Myslí si, že jednou proběhlo strkání na schodech i ze strany žalovaného, nebylo to agresivní, ale ve smyslu srandy. Svědkyně [redacted] uvedla, že chtěla už zabít myšlení na záležitosti týkající se předmětného domu, ale zároveň znovu jela k soudu a znovu si to oživila. Pro ní to zase tak hrozné nebylo, ale pro něj to hrozné bylo, trvalo to daleko déle, bylo to agresivnější a jeho psychický stav se začal projevovat i na stavu fyzickém. Začalo se mu zhoršovat „všechno možné" a lékaři mu doporučili přestěhování. Psychický stav chtěl řešit u odborníka, ale psycholog po něm chtěl 10 000 Kč, které neměl. Protože si to nemohl dovolit, odbornou pomoc neměl. Ale měl kamarádku psycholožku, která se mu spoustu věcí snažila říci, ale její rady problém neřešily. Žalovaný byl strůjcem celé té situace, on začal přesvědčovat lidi, začal je do toho zatahovat, stejně jako natáhl lidi jako svědky k soudu. Totéž dělal i v domě. Vždy udělal nějaký průšvih, třeba vypnul elektriku, a pak použil někoho, aby ho kryl a nechal za sebe mluvit cizí lidi. Po předmětném pro žalobce nejintenzivnějším incidentu již terčem žalovaného nebyl. Žalovaný se odstěhoval. Pomluvy se ale šířily dál. Předmětný incident oznamoval na policii, oni přijeli, nějak se to řešilo, už přesně neví. Nepopírá, že poslouchal hudbu, ale ne nahlas, aby to někoho rušilo. Dvakrát potom, co [redacted] šíleným způsobem řádil, ji pustil, ale to bylo v roce 2016. I přesto byla pořád slyšet vrtačka, hudbu nepřehlušila. Rozhodně ji nepouštěl v době nočního klidu.

14. Ve skutkové rodině soud z provedeného dokazování zjistil, že v předmětném bytovém domě docházelo k dlouhodobým naschválům mezi jednotlivými jeho obyvateli. Jejich dominantním spouštěčem byl právě i žalobce, který neadekvátně reagoval na jakýkoli běžný podnět v bytovém domě. Vzájemné vztahy žalobce s většinou sousedů byly vyostřené. Jednotliví účastníci šarvátek mezi sousedy byli účastníci správních řízení, z nichž většina byla odložena. Při jednom konfliktu žalovaný žalobce neúměrně vulgárně napadl a svůj afekt ukončil plivnutím zřejmě do jeho obličeje. Konečně to žalovaný ani nerozporuje. Za toto jednání byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. K výzvě zástupce žalobce se mu žalovaný omluvil za použití nepatřičných výrazů a plivnutí.

15. V právní rovině soud odkazuje především na § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v účinném znění (dále jen „o. z."), dle jehož odstavce 1 je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle odst. 2 ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

16. Pode § 82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

17. Dle § 2951 odst. 1 o. z. se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle odst. 2 se nemajetková

újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

18. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

19. Předně soud uvádí, že ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou neoprávněným zásahem do osobnosti fyzické osoby musí být splněny zákonné předpoklady, jimiž jsou existence zásahu, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo v ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní, a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady *(srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. 9. 2000, sp. zn. 30 Cdo 1602/99).*

20. Soud dále podotýká, že ochranu osobní cti občanský zákoník poskytuje výlučně proti takovým jednáním, která jsou objektivně způsobilá přivodit újmu na osobnosti subjektu práva tím, že snižují jeho čest u jiných lidí a ohrožují tak vážnost jeho postavení a uplatnění ve společnosti. Není tu rozhodné, zda k újmě skutečně došlo; postačuje objektivní způsobilost příslušného jednání takovou újmu způsobit *(srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 8. 2008 sp. zn. 30 Cdo 1941/2007).* Současně je však nutno vážit, zda v konkrétním případě nejsou dány okolnosti vylučující neoprávněnost zásahu, tj. okolnosti, jež porušení, resp. ohrožení osobnosti fyzické osoby ospravedlňují. Při posuzování objektivní způsobilosti konkrétního jednání zasáhnout do vážnosti a cti člověka je třeba přihlédnout ke všem okolnostem věci, nikoliv jen podle použitých výrazů a formulací, ale podle celkového dojmu s přihlédnutím ke všem souvislostem a okolnostem, za nichž k tvrzení došlo *(srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 11. 2007 sp. zn. 30 Cdo 332/2007 a ze dne 17. 10. 2012 sp. zn. 30 Cdo 701/2011).* K porušení práva na čest, důstojnost, či vážnost člověka může dojít jak nepravdivými skutkovými tvrzeními difamačního charakteru, tak zveřejněním nepřípustných hodnotících úsudků o určité osobě.

21. Nemajetková újma vzniklá na osobnosti fyzické osoby může být zmírněna některou z forem morálního zadostiučinění ve smyslu § 82 o. z. Je třeba zvolit takovou jeho formu, která je podle okolností každého konkrétního případu přiměřená a postačující k nápravě nemajetkové újmy vzniklé neoprávněným zásahem, a tím současně také účinná (*srov. Karel Knap, Jiří Švestka a kol.: Ochrana osobnosti podle občanského práva, Linde Praha, a.s. 2004, str. 163 a 180 násl.*). Respektive fyzická osoba má právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích jen tehdy, nejeví-li se při značném snížení důstojnosti či vážnosti fyzické osoby ve společnosti jiné zadostiučinění dostačující (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 9. 2020 sp. zn. 25 Cdo 655/2020, nebo dále rozhodnutí téhož soudu ze dne 21. 1. 2015 sp. zn. 30 Cdo 4402/2014, rozsudek ze dne 27. 10. 2010 sp. zn. 30 Cdo 1292/2008, rozsudek ze dne 31. 10. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2722/2012, rozsudek ze dne 25. 9. 2013 sp. zn. 30 Cdo 1563/2013 nebo rozsudek ze dne 22. 10. 2014 sp. zn. 30 Cdo 1528/2014, rozsudek ze dne 22. 12. 2011 sp. zn. 30 Cdo 528/2010, popř. i usnesení ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 30 Cdo 388/2015*). Pro úplnost pak soud dodává, že žalovaný v rámci soudního řízení požadoval jednak zaslání písemné omluvy a dále náhradu nemajetkové újmy v penězích, přestože omluvu v obecné rovině od žalovaného již obdržel, byť ne ve znění, jaké považoval za adekvátní.

22. Podepsaný soud vzal v potaz povahu výroků, jejich obsah a formu, postavení a chování žalovaného, to, kdo a jak výrok pronesl a za jakých okolností tak učinil. Při hodnocení výroků žalovaného je předně třeba odlišovat mezi výroky skutkovými a výroky hodnotícími. U skutkových výroků je třeba zkoumat zejména jejich pravdivost, přiměřenost se zkoumá zejména u výroků hodnotících. Naopak hodnotící výroky jsou vždy pravdivé, neboť vyjadřují

přesvědčení mluvčího o tématu, ke kterému se vyjadřuje. Žalovaným použité výrazy: „čuráku jeden", „ty fetko vymrdaná zblázněná", „máš v hlavě nasráno", kundo zapíčená, ty mrdko", „ty lidská mrdko", čůráku", „fetko vyjebaná", „se chováš jako kunda největší"; „neser a táhni už do píči tady z toho baráku, vole", „já se ti vychčiju do ksichtu, vole", „už táhni do prdele tady odsud" jsou výrazy vulgární. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaného verbální útok, přestože byl reakcí na dlouhodobě neúnosnou situaci v bytovém domě, k jejímuž vzniku nepochybně přispěl žalobce, byl motivován snahou cíleně žalobce poškodit, zhanobit. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že mezi účastníky (v rámci sousedských vztahů v předmětném domě obecně) byl expresivní způsob vyjadřování s vulgarismy běžný. Mezi účastníky existovaly dlouhodobé antipatie. Žalovaným použité výrazy nepochybně vybočují z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti v demokratické společnosti, nicméně v předmětném domě byly vulgarismy na denním pořádku s tím, že svědci shodně vypověděli, že je používal právě i žalobce. Soud proto vzal v potaz i výrazovou úroveň obou účastníků.

23. Následně soud zhodnotil žalovaným již zaslanou omluvu z hlediska jejího satisfakčního významu, zabýval se její kvalitou a posoudil individuálně její schopnost zmírnit následky posuzovaného zásahu (*sov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3322/2008*). Žalovaným o žalobci užívané výrazy jsou z objektivního hlediska urážlivé, neboť jde o nadávky. Pro posouzení věci je vždy rozhodující objektivní hledisko, a proto není podstatné, jak byly užité výrazy vnímány žalovaným. Dle názoru soudu by se předmětné výrazy dotkly cti a důstojnosti nejen žalobce, ale každé osoby, vůči níž by směřovaly. K užití těchto výrazů žalovaného neopravňovala ani vypjatá situace. Žalobci pak nelze klást k tíži jeho byť nestandardní jednání, neboť jednání žalovaného, byť by bylo neadekvátní reakcí na předchozí jednání žalobce, nemůže být vykonáváno způsobem zjevně překračujícím meze slušnosti. V řízení byl prokázán neoprávněný zásah žalovaného do osobnostních práv žalobce, a proto soud dovodil odpovědnost žalovaného dle § 81 a násl. o. z. Za přiměřený prostředek ochrany proti danému neoprávněnému zásahu soud prvního stupně považuje morální zadostiučinění formou žalobcem požadované písemné omluvy.

24. Co se týče formulované omluvy, soud vyhověl žalobě v té části, v níž se žalobce na žalovaném domáhá konkrétně omluvy za dehonestující vulgární vyjádření a nadávky: „čuráku jeden", „ty fetko vymrdaná zblázněná", „máš v hlavě nasráno", kundo zapíčená, ty mrdko", „ty lidská mrdko", čůráku", „fetko vyjebaná", „se chováš jako kunda největší"„neser a táhni už do píči tady z toho baráku, vole", „já se ti vychčiju do ksichtu, vole", „už táhni do prdele tady odsud". Jedná se o výroky, které žalovaný na adresu žalobce pronesl s primárním cílem hanobení žalobce a odporují právu žalobce na ochranu lidské důstojnosti. Již učiněná písemná omluva žalovaného žalobci sice obsahuje formulaci: „tímto se Vám omlouvám za své jednání spočívající v užitích hrubých výrazů", nicméně taková forma není dostatečná. Omluva musí být totiž zcela konkrétní a musí z ní být patro, za použití jakých konkrétních výrazů by se měl žalovaný omluvit. Nestačí uvést jen to, že byly použity hrubé a vulgární výrazy (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2003, sp. zn. 28 Cdo 2162/2002).* V tomto případě soud určil žalovanému lhůtu k plnění s odkazem na § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.") v rozsahu 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku, aby žalovaný měl dostatečný časový prostor omluvu zformulovat a žalobci odeslat. Pro úplnost soud dodává, že delší lhůta k plnění nemůže podstatným způsobem dopadnout do žalobcovy sféry, a to s ohledem na skutečnost, že od předmětného útoku již uběhly více než tři roky.

25. Naopak soud nevyhověl té části omluvy, v níž se má žalovaný žalobci omluvit: „*Taktéž se Vám hluboce omlouvám za plivnutí do obličeje*", neboť za plivnutí do obličeje se již žalovaný výslovně omluvil v písemné omluvě datované 13. 2. 2021. Co se týče části omluvy, v níž žalobce žádá po žalovaném omluvu: „*Nyní s odstupem času vidím, že jsem shora uvedená vyjádření použil zcela nepatřičně,*

veden osobní záští vůči Vaší osobě. Plivnutí do obličeje pak bylo výrazem mé naprosté neslušnosti a neúcty k Vám. Lituji, že jsem toto učinil Vám i jako těžce zdravotně postiženému a prakticky nevidomému člověku. Lituji, že jsem lhal ve výpovědi na Polici ČR i Magistrátu města České Budějovice, odbor přestupků. Tímto se Vám ještě jednou hluboce a upřímně omlouvám a prohlašuji, že již nikdy nebudu podobným způsobem do Vašich práv zasahovat." pak v této části nebylo návrhu vyhověno, neboť se nejedná o výroky, které byly proneseny, nicméně o obecnou formulaci o subjektivní hodnocení situace ze strany žalobce. Navíc pak v řízení nebylo ani prokázáno, že by žalovaný ve své výpovědi před policejním či správním orgánem lhal.

26. Naproti tomu soud již nepovažuje za přiměřený prostředek ochrany žalobcem požadovanou náhradu nemajetkové újmy, když se domnívá, že s ohledem na všechny ve věci zjištěné okolnosti je postačující a účinné právě uložení povinnosti žalovanému zaslat ve výroku tohoto rozsudku uvedenou omluvu. Jak je již uvedeno shora, nemajetková újma může být zmírněna některou z forem morálního zadostiučinění, vždy je třeba zvolit takovou jeho formu, která je podle okolností každého konkrétního případu přiměřená a postačující k nápravě nemajetkové újmy vzniklé neoprávněným zásahem, a tím současně také účinná. Fyzická osoba má právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích jen tehdy, nejeví-li se při značném snížení důstojnosti či vážnosti fyzické osoby ve společnosti jiné zadostiučinění dostačující (viz bod. 21 odůvodnění tohoto rozsudku). Nelze přehlédnout, že jednání žalovaného navazuje na předchozí dlouhodobé nevhodné jednání žalobce, resp. bylo jím vyprovokováno. V této souvislosti soud podotýká, že nepochybně existuje právo žalovaného, aby se negativně vyjádřil k jednání a chování žalobce, považoval-li ho za excesivní, nicméně toto právo nesmí žalovaný vykonávat způsobem zjevně překračujícím meze slušnosti *(srov. nález Ústavního soudu ČR ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1511/13)*. Není totiž přípustné, aby fakt, že určitá tvrzení jsou již odvetou za tvrzení předchozí, ospravedlňoval a převážil to, že jde o tvrzení urážející a dehonestující *(srov. nález Ústavního soudu ČR ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1511/13, případně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 1. 2008, sp. zn. 30 Cdo 2092/2007)*. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že žalobce svoje příkoří v domě líčil tak, že mu byly vypínány pojistky v jeho bytě, že u jeho jména na nástěnce byl namalován kosočtverec, že mu někdo umístil sirky do domovního zvonku, kopal do dveří, či že se kdosi postaral o to, že musel strávit noc na psychiatrii. V průběhu řízení však nebylo prokázáno, že by spouštěčem popsaných jednání byl právě žalovaný, konečně i samotný žalobce připustil, že nevěděl jistě, že by to byl žalovaný. Tato skutečnost jen dokresluje, že zatímco žalovaný měl i dle svědeckých výpovědí vyostřený vztah pouze se žalobcem, žalovaný byl účastníkem veškerých konfliktních situací s mnoha obyvateli předmětného domu. Tento závěr učinil i správní orgán (Správní odbor Magistrátu města České Budějovice) ve Vyrozumění ke stížnosti ze dne 10. 1.2020 sp. zn. SO/22865/2019. V souhrnu všech shora uvedených okolností soud dospěl k závěru, že jednáním žalovaného sice bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, avšak jeho jednání nedosáhlo takové intenzity, aby jej bylo možné reparovat v penězích, a proto soud v této části žalobu jako nedůvodnou zamítl. Pro úplnost je nutno dodat, že předmětné události byl přítomen toliko jen jeden ze sousedů, s nímž měl žalobce navíc také nejeden konflikt, současně ho do horního patra slyšela přítelkyně žalovaného. Dopad do sociální sféry žalobce byl tudíž minimální. Konečně sám žalobce uvedl, že o situaci řekl svým kamarádům on sám, stejně jako své matce. Žalobce dokonce uvedl, že právě jeho matka byla nejvíce celou událostí zasažena s tím, že on je tím „po kom to už nějak steklo". To je mimochodem v rozporu se svědeckou výpovědí jeho matky, která výslovně uvedla, že pro ni to hrozné nebylo. S ohledem na tuto skutečnost je patrné, že předmětný incident ani jednomu z nich významně nezasáhl do života. Pominout nelze ani to, že za jednání, které je předmětem omluvy, byl žalovaný uznán vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta 1 000 Kč. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že pachateli byla vyměřena pokuta v dolní hranici zákonné sazby, neboť se správní orgán domnívá, že adekvátně odpovídá protiprávnímu jednání obviněného, přičemž tento trest je dostatečný k jeho nápravě, pro něhož má být tento výrazným

varováním před dalším případným obdobným protiprávním jednáním. Tedy byl v jiném řízení postižen sankcí podle veřejného práva, kdy potrestání v přestupkovém řízení je dostačující, je přitom nerozhodné, že v přestupkovém řízení žalobci nelze přiznat nemajetkovou újmu (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne29. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4003/2011*). Takové potrestání žalovaného se soudu jeví v dané věci jako dostačující, navíc nelze přehlédnout, že žalobci se dostává určité satisfakce již samotným řízením o ochranu osobnosti a zejména konstatováním protiprávnosti zásahu žalovaného do jeho osobnostního práva v odůvodnění rozsudku, a proto byl nárok žalobce na zaplacení přiměřeného zadostiučinění zamítnut jako nedůvodný (*srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 1998, sp. zn. 23 C 52/96).* I přes závěry o nedůvodnosti požadavku žalobce na náhradu nemajetkové újmy je nutné závěrem sdělit, že žalovaný žalobci uhradil dne 5. 1. 2022 částku 5 000 Kč představující právě nemajetkovou újmu. Nelze přehlédnout, že žalobce ve své závěrečné řeči ve vztahu k relutární restituci uvedl, že nejprve chtěl po žalovaném omluvu, když nepřišla, řekl si, že je to hrozné, že lidé nejsou schopni se omluvit, proto požaduje náhradu nemajetkové újmy. K tomu připočítal lži a odvoz na psychiatrii, což pro něj byl nejhorší zážitek v životě. Skončil připoutaný k posteli jen kvůli tomu, že si šel nahodit pojistky, bylo mu mláceno hlavou o zeď. Blikali mu do očí, poškodilo mu to zrak a zdraví. Jednalo se o agresivní a tvrdý zákrok, tak si řekl, že půjde k soudu. V tom spatřuje žalobce důvod, proč požaduje finanční zadostiučinění. Kdyby měl důkazy na vše, co se stalo, tak by dle jeho tvrzení nepožadoval přiznat částku 20 000 Kč ale 50 000 Kč. Z toho vyplývá, že žalobce přičítá žalovanému následky za jednání, jejichž příčina však neleží na jeho bedrech. Právě tato jednání a nikoli vulgarismy, které byly na denním pořádku, byla motivem této žaloby. Skutečnost, že jeho stížnosti proti policejnímu orgánu i správnímu orgánu nebyly vyřešeny k jeho spokojenosti, nelze klást žalovanému k tíži. Ze závěrečné řeči žalobce je patrné, že po žalovaném subjektivně nežádá reparovat zásah do jeho cti, nýbrž instinktivně hledá subjekt, který by byl odpovědný za veškerá příkoří, která se mu udála, na jejichž vzniku a intenzitě však nemá žalovaný vliv, naopak jejich průběh je ovlivněn jednáním samotného žalobce. Navíc žalobce podal žalobu až po 2,5 letech od dané události, sám výslovně uvedl, že to byl poslední incident se žalovaným, neboť se pak odstěhoval. Z této časové prodlevy je zřejmé, že primárním motivem žaloby bylo získat peněžité plnění, neboť zásah do osobnostních práv žalobce již dávno netrval a jeho dopady byly nejen plynutím času zmírněny. Žalobce v průběhu řízení vyjadřoval svou nespokojenost s rozhodnutími správního orgánu, nesouhlasil s průběhem řízení ani s jejich závěry. To však v daném řízení není relevantní, neboť soud není oprávněn v řízení o náhradě nemajetkové újmy přezkoumávat postup či rozhodnutí správních orgánů. Žalobce měl možnost využít v každém jednotlivém řízení opravných či dalších prostředků správního práva.

27. Dále je nutné se negativně vymezit též vůči tvrzení žalobce, že konflikt žalovaného byl útokem na osobu zdravotně postiženou. S ohledem na popis události a vzájemnou eskalaci vztahů popisovanou všemi svědky v dané věci byl zdravotní stav žalobce zcela irelevantní. Její příčinou bylo výhradně chování žalobce, nikoli jeho zdravotní stav, jenž byl naopak brzdou, proč konflikt nepřerostl do trestněprávní roviny, jako tomu bylo v případě konfliktu s jiným sousedem.

28. Žalobce ve své výpovědi uvedl, že u soudu je kvůli tomu, že žalovaný je strůjcem celé situace, neboť začal přesvědčovat lidi, zatahovat je do té situace, stejně jako je natáhl k soudu, tak to dělal i v domě. Jak již soud uvedl, žalobce neadekvátně v žalovaném spatřuje původce všech příkoří, která se mu v domě udála, přestože se neprokázalo, že by žalovaný byl tím, který by žalobci dělal schválnosti, neboť ve správních řízeních nebyl za tato jednání uznán vinným. Navrhl-li žalovaný jako důkaz svědecké výpovědi sousedů z domu, nic nebránilo žalobci navrhnout jakožto svědky ty obyvatele domu, kteří situaci vnímali jinak než vyslýchaní svědci. V předmětném bytovém domě bylo 14 bytů s tím, že konflikty měl žalobce kromě žalovaného s panem [redacted] [redacted] či [redacted] S ohledem na skutečnost, že žalobce v dané věci nenavrhl kromě své matky žádné

svědky, snižuje tento procesní postup žalobce věrohodnost jeho tvrzení ohledně toho, že byl pouhou obětí svých sousedů.

29. Zmiňoval-li žalobce v průběhu řízení, že jednotlivé události jsou nahrány na záznamy s tím, že doporučuje jejich poslech, pak je nutné podotknout, že žalobce žádný konkrétní záznam jako důkaz neoznačil a soudu nepředložil.

30. Závěrem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Soud si je vědom judikatury vyšších soudů, kdy osoba domáhající se ochrany osobnosti má i při částečném úspěchu právo na náhradu nákladů řízení (*srov. nález Ústavního soudu ČR ze dne 5. 8. 2009, sp. zn. I. ÚS 1310/09*), přesto lze i v těchto věcech použít § 150 o.s.ř. (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2016, sp. zn. 30 Cdo 3723/2015*). V tomto řízení jde o dva nároky žalobce vůči žalovanému (nárok na omluvu a na přiměřené zadostiučinění). Žalobce dosáhl dílčího úspěchu jen co do části jednoho z nich (omluvy). Soud si je vědom zcela mimořádné situace spočívající v tom, že na vzniku a vyhrocení konfliktních vztahů se sousedy z domu má zásadní podíl žalobce. Z provedeného dokazování a zejména ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že se u žalobce jedná o plně uvědomované, promyšlené, zaměřené a cílené chování převážně na konkrétní osoby. Za dané situace by bylo krajně nespravedlivé, aby žalovaný hradil žalobci náklady řízení, neboť i žalobce v rámci svého chování dlouhodobě vybočoval z mezí slušnosti, a to i použitím vulgárních výrazů vůči svým sousedům. Nelze pominout ani tu skutečnost, že žalovaný žalobci omluvu, v níž se kaje za vulgární výrazy, zaslal, projevil určitou míru sebereflexe. Dokonce žalobci zaslal částku 5 000 Kč představující náhradu nemajetkové újmy za zásah do žalobcovy cti. Žalobce naopak v průběhu celého řízení vystupoval tak, že si vůbec nepřipouští, že by on mohl být spouštěčem konfliktů. Kromě sousedů kriticky vystupoval vůči policii i správnímu orgánu. Nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobci za použití § 150 o.s.ř. navíc žalobci nezpůsobí závažnou finanční újmu, o čemž svědčí i ta skutečnost, že usnesením ze dne 14. 2. 2022 č. j. 7 C 3/2022-63, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2022 č. j. 19 Co 298/25022-88, byl osvobozen od soudních poplatků jen z 50 %. Proto o nákladech řízení účastníků soud rozhodl tak, že žádný z nich nemá právo na jejich náhradu, neboť na vzniku řízení měly podíl obě strany *(srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 11. 2001, sp. zn. 28 Cdo 1805/2001).*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonicích.

Pokud by podle tohoto rozsudku nebylo plněno řádně a včas, může být k návrhu soudem vykonán.

Strakonice 17. srpna 2022

JUDr. Marie Rychtářová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Preslová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Koptišem
sídlem Široká 432/11, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Nesporým
sídlem Puklicova 52, 370 04 České Budějovice

o náhradu nemajetkové újmy, o odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonicích ze dne 17.8.2022, č. j. 7 C 3/2022-181

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku v odstavci I., v části ukládající žalovanému povinnost zaslat žalobci omluvu, **se mění** tak, že žaloba se v této části zamítá.

II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku v odstavci I., v části, kterou byla zamítnuta žaloba ohledně dovětku omluvy a ve výroku v odstavci II., **potvrzuje.**

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 65 162,36 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Petra Nesporého, advokáta v Českých Budějovicích.

Shodu s prvopisem potvrzuje Houdková.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost zaslat na své náklady písemnou omluvu ve znění uvedeném ve výroku v odstavci I. napadeného rozsudku, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Pokud se žalobce po žalovaném domáhal dovětku omluvy, v této části žalobu zamítl (výrok v odstavci I.) a žalobu zamítl i v části, ve které se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně jdoucím od 1.12.2021 do zaplacení (výrok v odstavci II.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok v odstavci III.). V průběhu řízení účastníci vymezili nesporné skutečnosti, a to že účastníci bydleli v domě č. p. [redacted] v ulici [redacted] že dne 8.7.2019 došlo kolem 16:30 hodin na chodbě domu k incidentu účastníků, kterého byli kromě nich přítomen i soused [redacted] a slyšela ho i družka žalovaného, která stála o patro výše. Při tomto konfliktu žalovaný použil výrazy uvedené v žalobě a plivl žalobci do obličeje. Za toto jednání byl uznán žalovaný vinným ze spáchání přestupu. Dne 14.12.2021 zaslal žalovaný žalobci omluvu, nikoliv ale ve znění uvedeném v žalobě a dne 5.1.2022 zaslal žalovaný žalobci částku 5 000 Kč. Účastníci také nesporně vymezili, že se v domě odehrávaly opakované incidenty, které řešila policie. Soud zjistil, že žalobce má celou řadu diagnóz, mimo jiné diabetes mellitus od 12 let s klasickými příznaky polyurie, polydipsie, hyperglykémie, má zhoršený visus – vidí obrysy, je schopen číst s lupou. Dne 26.11.2014 mu byla transplantována ledvina a pankreat. Zjistil, že dne 3.12.2018 byla žalobci provedena cyklokryopexe jediného vidoucího – PO. Po operaci byl stav subjektivně i objektivně bez nových potíží, beze změn. Po provedeném dokazování soud zjistil, že ve shora uvedeném bytovém domě docházelo k dlouhodobým naschválům mezi jednotlivými jeho obyvateli, jejich dominantním spouštěčem byl právě žalobce, který neadekvátně reagoval na jakýkoliv běžný podnět v bytovém domě. Vzájemné vztahy žalobce s většinou sousedů byly vyostřené. Jednotliví účastníci šarvátek mezi sousedy byli účastníci správních řízení, z nichž většina byla odložena. Při konfliktu dne 8.7.2019 žalovaný žalobce neúměrně vulgárně napadl a svůj afekt ukončil plivnutím zřejmě do jeho obličeje, což žalovaný ani nerozporoval. Za toto jednání, jak bylo shora uvedeno, byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Soud prvního stupně s odkazem na ustanovení § 81, § 82, § 2951 odst. 1, § 2956 o.z. a judikaturu Nejvyššího soudu vzal v potaz povahu výroků pronesených žalovaným, jejich obsah a formu, postavení a chování žalovaného, to, kdo a jak výrok pronesl a za jakých okolností tak učinil. Žalovaným použité výrazy uvedené ve výroku v odstavci I. napadeného rozsudku posoudil jako výrazy vulgární, dospěl k závěru, že žalovaného verbální útok, přestože byl reakcí na dlouhodobě neúnosnou situaci v bytovém domě, k jejímuž vzniku nepochybně přispěl žalobce, byl motivován snahou cíleně žalobce poškodit, zhanobit. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že mezi účastníky (v rámci sousedských vztahů v předmětném domě obecně) byl expresivní způsob vyjadřování s vulgarismy běžný. Mezi účastníky existovaly dlouhodobé antipatie. Žalovaným použité výrazy nepochybně vybočují z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti v demokratické společnosti, nicméně v předmětném domě byly vulgarismy na denním pořádku a svědci shodně vypověděli, že je používal i žalobce. Soud vzal proto v potaz i výrazovou úroveň obou účastníků. Následně pak zhodnotil žalovaným již zaslanou omluvu z hlediska jejího satisfakčního významu, zabýval se její kvalitou a posoudil individuálně její schopnost zmírnit následky posuzovaného zásahu. Podle soudu by se výrazy použité žalovaným uvedené ve výroku v odstavci I. rozsudku dotkly cti a důstojnosti nejen žalobce, ale každé osoby, vůči níž by směřovaly. K užití těchto výrazů žalovaného neopravňovala ani vypjatá situace. Žalobci nelze klást k tíži jeho, byť nestandardní jednání, neboť jednání žalovaného, byť by bylo neadekvátní reakcí na předchozí jednání žalobce, nemůže být vykonáváno způsobem zjevně překračujícím meze slušnosti. V řízení tedy byl podle soudu prokázán neoprávněný zásah žalovaného do osobnostních práv žalobce a soud dovodil odpovědnost žalovaného podle ustanovení § 81 a násl. o.z. Za přiměřený prostředek ochrany proti danému neoprávněnému zásahu soud považoval morální zadostiučinění formou žalobcem požadované písemné omluvy. Žalovaný pronesl na

adresu žalobce výroky s primárním cílem hanobení žalobce a ty odporují právu žalobce na ochranu lidské důstojnosti. Již učiněná písemná omluva žalovaného není podle soudu dostatečná obsahuje-li formulaci „tímto se vám omlouvám za své jednání spočívající v užití hrubých výrazů", neboť omluva musí být zcela konkrétní a musí z ní být patrno za použití jakých konkrétních výrazů by se měl žalovaný omluvit, nestačí uvést jen to, že byly použity hrubé a vulgární výrazy. Žalobě nevyhověl v té části omluvy, ve které se měl žalovaný žalobci omluvit za plivnutí do obličeje, neboť za plivnutí do obličeje se již žalovaný podle soudu výslovně omluvil v písemné omluvě ze dne 13.12.2021 (v odůvodnění rozsudku nesprávně uvedeno 13.2.2021). Nevyhověl žalobě ani v dovětku omluvy, neboť se nejedná o výroky, které byly proneseny, ale o obecnou formulaci subjektivního hodnocení situace ze strany žalobce. Soud nepovažoval za přiměřený prostředek ochrany žalobcem požadovanou náhradu nemajetkové újmy. Podle soudu přiměřená, postačující a účinná je písemná omluva požadovaná žalobcem. Nelze přehlédnout, že jednání žalovaného navazuje na předchozí dlouhodobé nevhodné jednání žalobce, resp. bylo jím vyprovokováno. Není ale přípustné, aby fakt, že určitá tvrzení jsou již odvedou za tvrzení předchozí, ospravedlňoval a převážil to, že jde o tvrzení urážející a dehonestující. V průběhu řízení nebylo prokázáno, že by spouštěčem dalších jednání popisovaných žalobcem (vypínání pojistek v bytě, namalování kosočtverce u jména žalobce na nástěnce, umístění sirek do domovního zvonku, kopání do dveří a noc strávená na psychiatrii) byl žalovaný. Tato skutečnost podle soudu dokresluje, že zatímco žalovaný měl i podle svědeckých výpovědí vyostřený vztah pouze s žalobcem, žalobce byl účastníkem veškerých konfliktních situací s mnoha obyvateli předmětného domu. Soud dospěl k závěru, že jednáním žalovaného bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, avšak jeho jednání nedosáhlo takové intenzity, aby ji bylo možné reparovat v penězích, a proto soud v této části žalobu jako nedůvodnou zamítl. Předmětné události byl navíc přítomen toliko jen jeden ze sousedů s nímž měl žalobce navíc také nejeden konflikt, současně ho do horního patra slyšela přítelkyně žalovaného. Dopad do sociální sféry žalobce byl tudíž minimální. Sám žalobce uvedl, že o situaci řekl svým kamarádům stejně jako své matce. Žalobce dokonce uvedl, že právě jeho matka byla nejvíce celou událostí zasažena s tím, že on je tím „po kom to už nějak steklo". To bylo v rozporu se svědeckou výpovědí matky žalobce, která uvedla, že pro ní to hrozné nebylo. Je patrné, že předmětný incident ani jednomu z nich významně nezasáhl do života. Pominout nelze podle soudu ani to, že za jednání, které je předmětem omluvy, byl žalovaný uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití a byla mu uložena pokuta 1 000 Kč. Žalovaný byl tedy v jiném řízení postižen sankcí podle veřejného práva a potrestání v přestupkovém řízení je dostačující. Nelze přehlédnout ani to, že žalobci se dostává určité satisfakce již samotným řízením o ochranu osobnosti a zejména konstatováním protiprávnosti zásahu žalovaného do jeho osobnostního práva v odůvodnění rozsudku. I přes závěry o nedůvodnosti požadavku žalobce na náhradu nemajetkové újmy žalovaný žalobci uhradil dne 5.1.2022 částku 5 000 Kč představující právě nemajetkovou újmu a podle soudu nelze přehlédnout ani to, že žalobce ve své závěrečné řeči ve vztahu k relutární restituci uvedl, že nejprve chtěl po žalovaném omluvu, když nepřišla řekl si, že je to hrozné, že lidé nejsou schopni se omluvit, proto požaduje náhradu nemajetkové újmy. V souvislosti s požadavkem na náhradu nemajetkové újmy pak žalobce přičítá žalovanému následky za jednání jejichž příčina neleží na bedrech žalovaného. Žalobce po žalovaném subjektivně nežádá reparovat zásah do jeho cti, nýbrž instinktivně hledá subjekt, který by byl odpovědný za veškerá příkoří, která se mu udála, na jejich vzniku a intenzitě však nemá žalovaný vliv, naopak jejich průběh je ovlivněn jednáním samotného žalobce. Žalobce navíc podal žalobu až po dvou a půl letech od dané události a z této časové prodlevy je zřejmé, že primárním motivem žaloby bylo získat peněžní plnění, neboť zásah do osobnostních práv žalobce již dávno netrval a jeho dopady byly nejen plynutím času zmírněny. Pokud jde o tvrzení, že konflikt žalovaného byl útokem na osobu zdravotně postiženou, pak s ohledem na popis události a vzájemnou eskalaci vztahu byl zdravotní stav žalobce podle soudu zcela irelevantní, příčinou bylo výhradně chování žalobce nikoliv jeho zdravotní stav.

2. Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal s tím, že soud zredukoval v rámci skutkových zjištění protiprávní jednání žalovaného jen na verbální projev v podobě citovaných vulgárních nadávek a urážek, nicméně jako protiprávní neoznačil též neverbální projev žalovaného v podobě plivnutí žalobci do obličeje, ačkoliv žalovaný toto nesporoval. Touto částí „hrubého" jednání žalovaného se soud nezabýval a v této části je napadený rozsudek nepřezkoumatelný, neboť nedošlo k náležitému zdůvodnění, proč by žalovaný měl odpovídat pouze za verbální projev a nikoliv též za plivnutí na žalobce, když nepochybně takové jednání vykazuje znaky hrubé neslušnosti a jde o jednání ponižující směřující proti lidské důstojnosti. Je jednoznačně výrazem neúcty k druhému člověku a představuje naprosté ponížení osoby, vůči níž je určen. Žalovaný v rámci vyhrocené situace tímto jednáním chtěl zcela cíleně a účelně ještě zintenzivnit projev verbální, přičemž si musel být vědom a toho i využil, že žalobce nebude moci dostatečně reagovat vzhledem ke svému zrakovému handicapu. Žalobce se neztotožňuje se soudem prvého stupně, pokud uzavírá, že nelze přiznat nemajetkovou újmu s ohledem na skutečnost, že žalovaný byl postižen sankcí podle veřejného práva a potrestání v přestupkovém řízení je dostačující. Žalobce jako osoba s invaliditou třetího stupně byl žalovaným napaden, jde objektivně o napadení zdravotně postiženého. Žalovaný si byl zdravotního stavu žalobce dobře vědom, zejména zrakového handicapu, je toho názoru, že žalobci náleží též nárok na finanční zadostiučinění, minimálně ve výši 10 000 Kč.

3. Proti shora uvedenému rozsudku se odvolal i žalovaný s odůvodněním, že se neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně o tom, že omluva ze dne 13.12.2021, kterou žalovaný žalobci zaslal dne 14.12.2021 není dostatečná, neboť není konkrétní. Omluva obsahuje přesný popis předmětného jednání a v závěru omluvy, kde je obsažena samotná omluva žalobci, uvádí „uznávám, že mé výše popsané jednání bylo nepatřičné a nevhodné, a tímto se vám za toto své jednání spočívající v užití hrubých výrazů a plivnutí do oblasti obličeje, omlouvám". Žalovaný výslovně používá termíny „výše popsané jednání", „toto jednání", z nichž je patrné, že odkazuje na zcela konkrétní jednání, které je popsané výše v předmětné omluvě. Soud prvního stupně dospěl k nesprávnému právnímu názoru, že omluva ze dne 13.12.2021 není jako přiměřené zadostiučinění za zásah do práva žalobce postačující. Žalovaný má za to, že z formulace omluvy nemůže být pochyb o tom za jaké konkrétní výrazy se žalovaný žalobci omlouvá, neboť tyto jsou v omluvě konkrétně popsány a je na ně následně přímo v samotné omluvě odkázáno. Žalovaný odkazuje na popis jednání, který je obsažen výše, a který obsahuje právě doslova vypsané veškeré vulgární výrazy, za něž se žalovaný žalobci v omluvě omluvil. Pokud soud prvního stupně odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2162/2002 ze dne 21.5.2003, žalovaný má za to, že tento odkaz není příléhavý, neboť v daném případě se jednalo o neurčité a nejasné užití obecných výrazů (nadto v žalobním petitu a následném rozhodnutí soudu, nikoliv v samotné omluvě), v předmětném případě se o neurčité a nejasné formulace nejednalo. Žalovaný se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně do té míry, že písemná omluva byla přiměřeným způsobem zadostiučinění za zásah do práv žalobce. Má však za to, že toto zadostiučinění bylo realizováno již prostřednictvím omluvy zaslané žalobci. Navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta.

4. Žalovaný považoval odvolání žalobce za nedůvodné. Pokud jde o plivnutí do oblasti obličeje, soud žalobu zamítl nikoliv však z toho důvodu, že by toto jednání žalovaného neshledal protiprávním, právě naopak. Žalobu v té části omluvy týkající se plivnutí do obličeje zamítl, neboť za plivnutí do obličeje se již žalovaný výslovně omluvil v písemné omluvě datované 13.12.2021. Skutečnost, že k plivnutí do oblasti obličeje skutečně došlo byla mezi stranami nesporná, soud shrnuje svá skutková zjištění učiněná z provedeného dokazování a výslovně uvádí, že „při jednom konfliktu žalovaný žalobce neúměrně vulgárně napadl a svůj afekt ukončil plivnutím zřejmě do jeho obličeje. Konečně to žalovaný ani nerozporuje". Argument žalobce, že jednání žalovaného soud v rámci skutkových zjištění zredukoval pouze na verbální projevy je zcela lichý. Soud, zabývá-li se slovními projevy žalovaného, používá termíny jako „žalovaným použité výrazy" či „žalovaného verbální útok" (např. bod 22. rozsudku), naopak v bodě 26.

rozsudku, v němž hodnotí, zda je omluva postačující pro odčinění nemajetkové újmy či zda je nutná rovněž peněžitá náhrada nemajetkové újmy, používá termín „jednání žalovaného". Zcela zjevně tak již nehovoří pouze o verbálních projevech žalovaného vůči žalobci, nýbrž o veškerém jeho jednání při incidentu ze dne 8.7.2019, to je včetně plivnutí do oblasti obličeje. Soud tak rozhodně jednání žalovaného nezredukoval pouze na verbální projevy. Soud prvního stupně dostatečně odůvodnil, proč podle něj postačí zadostiučinění ve formě písemné omluvy a není již k odčinění nemajetkové újmy potřeba finanční kompenzace, přihlédl ke všem okolnostem případu a vyhodnotil, že postačujícím nástrojem je písemná omluva. Byť žalovaný zcela nesouhlasí s tím, jak soud prvního stupně posoudil obsah omluvy, ztotožňuje se se soudem, že k odčinění způsobené nemajetkové újmy je písemná omluva dostačující. Za zcela správné považuje žalovaný i to, že soud prvního stupně při posuzování formy přiměřeného zadostiučinění vzal v potaz mimo jiné i chování samotného žalobce v bytovém domě. Byť si je žalovaný vědom, že jeho jednání je nesprávným a nevhodným, toto bylo do jisté míry vyprovokováno předcházejícím chováním žalobce, které bylo v širokém rozsahu prokázáno prostřednictvím svědeckých výpovědí a z řady přestupkových spisů, nemělo však žádnou souvislost s tím, že žalobce je osobou se zdravotním postižením. Soud prvního stupně dospěl správně k závěru, že skutečným motivem podané žaloby nebylo konkrétní jednání žalovaného dne 8.7.2019, nýbrž skutečnost, že „žalobce přičítá žalovanému následky za jednání, jejichž příčina však neleží na jeho bedrech". Skutečnosti uváděné v odvolání žalobce potvrzují, že žalobce považuje žalovaného za původce všech svých problémů v bytovém domě, kdy z tohoto důvodu zřejmě přistoupil i k podání žaloby. Navrhoval proto, aby rozsudek soudu prvního stupně v části napadené odvoláním žalobce odvolací soud potvrdil.

5. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobce i odvolání žalovaného má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je v odvolání žalobce uveden odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. b), e) a g) o.s.ř., v odvolání žalovaného odvolací důvod uvedený v ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, a že odvolání jsou přípustná podle ustanovení § 201 o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o.s.ř. přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 212, § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je nedůvodné, odvolací důvody uváděné žalobcem odvolací soud neshledal. Za důvodné však považoval odvolání žalovaného.

6. Skutkové zjištění neodpovídá provedeným důkazům, jestliže výsledek hodnocení důkazů soudem není v souladu s ustanovením § 132 o.s.ř. a to vzhledem k tomu, že soud prvního stupně buď vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nebo přednesů účastníků nevyplynuly ani jinak nevyšly za řízení najevo, anebo pominul rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo vyšly za řízení najevo. Nesprávná jsou i taková skutková zjištění, která soud prvního stupně založil na vadném hodnocení důkazů. Typově jde o situace, kdy je logický rozpor v hodnocení důkazů, popř. poznatků, které vyplynuly z přednesů účastníků nebo které vyšly najevo jinak z hlediska závažnosti (důležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálně věrohodnosti anebo kdy výsledek hodnocení důkazů neodpovídá tomu, co mělo být zjištěno způsobem vyplývajícím z ustanovení § 133 – 135 o.s.ř. Nesprávným právním posouzením věci je omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav (skutkové zjištění). O mylnou aplikaci právních předpisů se jedná, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo soud aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil. Nesprávné právní posouzení věci soudem prvního stupně se může promítnout i do správnosti skutkových zjištění, neboť jednak právní názor soudu předurčuje okruh skutečností, které jsou předmětem skutkových zjištění, jednak na jeho základě soud zjištěným skutečnostem přisuzuje určitý význam. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a pochybení soudu při zjišťování skutkového stavu věci neshledal. Soud hodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za

řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Zabýval se i věrohodností poznatků získaných provedením jednotlivých důkazů, zejména svědeckých výpovědí, význam z hlediska pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrzení hodnotil jednak izolovaně, jednak ve srovnání se zjištěními získanými provedením všech zbývajících důkazů. Odvolací soud považuje za správné zjištění soudu prvního stupně, že v domě č. p. [redacted] v ulici [redacted] ve kterém účastníci bydleli, docházelo k dlouhodobým konfliktům mezi jednotlivými obyvateli, jejich dominantním spouštěčem byl žalobce, který neadekvátně reagoval na jakýkoliv běžný podnět v bytovém domě. Vzájemné vztahy s většinou sousedů byly vyostřené, konflikty byly řešeny ve správním řízení, z nichž většina byla odložena. Skutečnost, že dne 8.7.2019 došlo kolem 16:30 hodin na chodbě domu k incidentu účastníků byla mezi účastníky nesporná stejně tak i skutečnost, že kromě nich byl přítomen soused [redacted] a konflikt slyšela i družka žalovaného, která stála o patro výše. Výrazy, které žalovaný vůči žalobci použil rovněž nebyly sporné, stejně tak i skutečnost, že žalovaný plivl žalobci do obličeje. Za toto jednání byl žalovaný uznán vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití a uložena mu byla pokuta ve výši 1 000 Kč. Nesporné je i to, že k výzvě zástupce žalobce se žalovaný žalobci za použití nepatřičných výrazů a plivnutí do obličeje omluvil.

7. Soud prvního stupně správně aplikoval i ustanovení § 81 odst. 1, 2, § 82 odst. 1, § 2951 odst. a § 2956 o.z. Podle ustanovení § 81 odst. 1 o.z. chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle ustanovení § 81 odst. 2 o.z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle ustanovení § 82 odst. 1 o.z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Soud prvního stupně učinil správný závěr o tom, že žalovaným použité vulgární výrazy uvedené ve výroku rozsudku vybočují z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti, nepochybně by se dotkly cti a důstojnosti každé osoby, vůči které by směřovaly a k užití těchto výrazů žalovaného neopravňovala ani vypjatá situace v domě, dlouhodobé konflikty vyvolávané žalobcem ani skutečnost, že i ze strany žalobce docházelo běžně k používání vulgarismů. Správný je závěr soudu prvního stupně o tom, že došlo k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce ze strany žalovaného a že žalovaný nese za tento neoprávněný zásah odpovědnost. Odvolací soud však na rozdíl od soudu prvního stupně je toho názoru, že omluva žalovaného ze dne 13.12.2021 zaslaná žalobci dne 14.12.2021 je dostačující, neboť v omluvě jsou konkrétně popsány výrazy, za které se žalovaný následně omlouvá, není pochyb o tom, za které výrazy se omlouvá, když uvádí, že výše popsané jednání považuje za nepatřičné a nevhodné a za toto jednání spočívající v užití hrubých výrazů (v omluvě konkrétně popsaných) a za plivnutí do oblasti obličeje se omlouvá. Není tedy podle odvolacího soudu pochyb, za které vulgární výrazy se žalovaný omlouvá a že se omlouvá i za plivnutí do oblasti obličeje. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v části ukládající žalovanému povinnost zaslat žalobci omluvu, změnil tak, že žalobu v této části zamítl. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku v odstavci I., v části, kterou byla zamítnuta žaloba ohledně dovětku omluvy a ve výroku v odstavci II., potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř. Sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že za plivnutí do obličeje se žalovaný omluvil v písemné omluvě ze dne 13.12.2021, jak bylo shora uvedeno a sdílí i závěr soudu prvního stupně o tom, že výroky uvedené v dovětku omluvy nebyly žalovaným proneseny a že se jedná o subjektivní hodnocení situace provedené žalobcem. Soud prvního stupně proto postupoval správně, když v této části žalobu zamítl.

8. Soud prvního stupně nepochybil, pokud učinil závěr o tom, že za přiměřený prostředek ochrany nepovažuje náhradu nemajetkové újmy a že za přiměřenou, postačující a účinnou formu je třeba považovat písemnou omluvu, která však jak bylo shora uvedeno, byla podle odvolacího soudu žalovaným řádně učiněna. Soud prvního stupně při zvažování přiměřeného prostředku ochrany přihlédl k celkovému jednání žalovaného, jímž došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce.

Odvolací soud nesdílí námitku žalobce o tom, že soud prvního stupně pominul při zvažování přiměřené, postačující a účinné formy plivnutí do obličeje žalobce. Z odůvodnění napadeného rozsudku, z bodu 26., vyplývá, že soud prvního stupně se zabýval „jednáním žalovaného", které spočívalo jak v použití vulgárních výrazů, tak v plivnutí do obličeje žalobce. Pokud soud prvního stupně hodnotil pouze verbální útok, z odůvodnění je toto naprosto zřejmé, když používá spojení „vulgární výrazy, konkrétní výrazy, užití hrubých výrazů" apod. Soud prvního stupně učinil správný závěr o tom, že jednáním žalovaného bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce, avšak jednání žalovaného (použití hrubých výrazů a plivnutí do obličeje) nedosáhlo takové intenzity, aby jej bylo možné reparovat v penězích. Soud prvního stupně přihlédl k okolnostem, které danému incidentu předcházely, zároveň však zdůraznil, že není přípustné, aby fakt, že určitá tvrzení jsou odvetou za tvrzení předchozí, ospravedlňoval a převážil to, že jde o tvrzení urážející a dehonestující. Soud prvního stupně správně přihlédl i k tomu, že potrestáním žalovaného v přestupkovém řízení se žalobci dostala výrazná satisfakce a správně akcentoval i skutečnost, že dehonestující jednání se odehrálo ve velmi úzkém okruhu osob. S přihlédnutím k intenzitě povaze, charakteru a trvání neoprávněného zásahu učinil soud prvního stupně správný závěr o tom, že předmětný incident nezasáhl do života žalobce takovou měrou, aby písemná omluva mohla být považována za nedostačující. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně i o tom, že v řízení nebylo prokázáno, že by ze strany žalovaného se jednalo o útok na osobu zdravotně postiženou, s ohledem na události v domě konfliktu předcházející, k jejichž vzniku nepochybně přispěl žalobce, jak vyplynulo ze zjištění učiněných ze svědeckých výpovědí i přestupkových spisů. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v části, kterou byla zamítnuta žaloba ohledně požadavku na náhradu nemajetkové újmy v penězích, potvrdil podle ustanovení § 219 o.s.ř.

9. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst. 1, 2, ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Podle ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. ustanovení o nákladech řízení před soudem prvního stupně platí přiměřeně i pro řízení odvolací. Podle ustanovení § 224 odst. 2 o.s.ř. změní-li odvolací soud rozhodnutí, rozhodne i o nákladech řízení u soudu prvního stupně. Podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle ustanovení § 150 o.s.ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Ustanovení § 150 o.s.ř. má sloužit k odstranění nepřiměřené tvrdosti, tedy jinými slovy k dosažení spravedlnosti pro účastníky řízení.

10. Při zkoumání, zda tu jsou důvody hodné zvláštního zřetele soud přihlíží k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení, je třeba vzít zřetel nejen na poměry toho, kdo by měl hradit náklady řízení, ale musí také uvážit, jak by se takové rozhodnutí dotklo zejména majetkových poměrů oprávněného účastníka, k okolnostem, které vedly k soudnímu uplatnění nároku, k postoji účastníků v průběhu řízení apod. Nepřiznání náhrady nákladů úspěšnému účastníkovi může být jenom výjimečné a mohou jej ospravedlnit pouze důvody zvláštního zřetele hodné. Ustanovení § 150 o.s.ř. tedy neslouží ke zmírňování majetkových rozdílů mezi procesními stranami, ale k řešení situace, v níž je nespravedlivé, aby ten, kdo důvodně hájil svá porušená nebo ohrožená práva nebo právem chráněné zájmy obdržel náhradu nákladů, které při této činnosti účelně vynaložil. Rozhodnutí, v souladu s nímž si ten, kdo v řízení uspěl, také ponese sám své náklady (zcela nebo zčásti), se proto bude spravedlivým jevit především s ohledem na existenci okolností souvisejících s předprocesním stadiem sporu, s chováním účastníků v tomto stadiu, s okolnostmi uplatnění nároku apod. Odvolací soud neshledal důvody hodné zvláštního zřetele hodné, v důsledku kterých by se jevilo spravedlivé, aby v řízení úspěšný žalovaný neobdržel náhradu nákladů řízení. Nelze pominout, že žalovaný, který se dopustil verbálního úroku vůči žalobci, se žalobci za pronesené vulgární výrazy omluvil, stejně

tak i za plivnutí do obličeje a žalobci zaslal částku 5 000 Kč jako náhradu za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci. Za situace, kdy žalobce považoval omluvu za nedostatečnou a částku 5 000 Kč za nedostačující, obrátil se na soud a v řízení nebyl úspěšný, jeví se nespravedlivé, aby žalovaný neměl právo na náhradu nákladů, které vynaložil proti žalobci, který do jeho právní sféry bezdůvodně zasahoval. Právo úspěšné procesní strany vůči neúspěšné straně řízení na náhradu nákladů vychází ze základního principu, který se v civilním sporném procesu uplatňuje, to je ze systému dvou stran v kontradiktorním postavení, v rámci nějž účastníci řízení vystupují jako vzájemní odpůrci uplatňující v řízení protichůdné zájmy. Úspěch jedné strany je tak zároveň neúspěchem jejího procesního odpůrce, přičemž každá strana se v mezích daných civilním řádem soudním snaží pomocí prostředků útoku a obrany docílit vlastního vítězství a prohry protistrany. Je-li procesní strana úspěšná, měl by jí její odpůrce nahradit náklady, které při tom účelně vynaložila, neboť by bylo v rozporu s ochrannou funkcí civilního práva procesního, pokud by civilní proces neumožňoval odstranit zmenšení majetkové sféry účastníka způsobené jenom tím, že byl nucen důvodně hájit svá práva, do nichž někdo jiný zasahoval. Takové pojetí by bylo v rozporu s požadavkem plné a efektivní soudní ochrany, a tedy i v rozporu s čl. 90 Ústavy. Ani majetková situace a zdravotní stav žalobce nejsou samy o sobě důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který by žalovaný neměl náhradu nákladů spočívající v jeho právním zastoupení (s přihlédnutím i k výši těchto nákladů níže uvedeným), obdržet. Odvolací soud tedy o nákladech řízení rozhodl podle ust. § 224 odst. 1, 2 za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, které se sestávají z odměny za právní zastoupení žalovaného, a to za třináct úkonů po 3 100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. a) a § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Odměna náleží za převzetí a přípravu zastoupení, písemné podání ve věci samé, vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 18.2.2022, písemné podání ve věci samé dne 27.4.2022, účast na jednání Okresního soudu ve Strakonicích dne 10.5.2022, které probíhalo od 8.31 hodin do 10.57 hodin a u tohoto úkonu právní služby ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu nutno odměnu přiznat za dva úkony právní služby. K odměně náleží i další porada s klientem přesahující jednu hodinu konaná dne 17.5.2022 podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu, dále účast na jednání u Okresního soudu ve Strakonicích dne 28.6.2022. Úkonem právní služby je i nahlížení do spisu dne 5.8.2022 (analogicky k ust. § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu), neboť tento úkon právní služby byl účelný a ospravedlnitelný za situace, kdy obsahem spisu byly i přestupkové spisy správního úřadu, se kterými bylo účelné se seznámit. Odměna za dva úkony právní služby náleží i za účast u jednání Okresního soudu ve Strakonicích dne 10.8.2022, které probíhalo od 9.02 hodin do 11.30 hodin a za účast na jednání, při němž došlo k vyhlášení rozsudku dne 17.8.2022, náleží odměna ve výši jedné poloviny. Náklady odvolacího řízení se sestávají z odvolání včetně odůvodnění ze dne 27.9.2022, z písemného podání ve věci samé, vyjádření žalovaného k odvolání žalobce a z účasti na jednání krajského soudu dne 27.4.2022. Za třináct úkonů právní služby po 3 100 Kč náleží tedy odměna 41 850 Kč, k té je nutno připočíst odměnu 1 550 Kč za shora uvedený poloviční úkon právní služby a dále paušální náhradu 4 200 Kč za čtrnáct shora uvedených úkonů právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). K nákladům dále náleží i jízdné z Českých Budějovic do Strakonic a zpět, kdy bylo učiněno pět cest v roce 2022 osobním automobilem při kombinované spotřebě 6 l benzinu (automobilového 95 oktanů) na 100 km. Cena benzínu je dána vyhláškou č. 511/2021 Sb., k jednání konanému 10.5.2022 činila 37,10 Kč, sazba základní náhrady 4,70 Kč. Při ujetí 114 km tak jízdné činí 789,60 Kč. Cestovné k jednání Okresního soudu ve Strakonicích z Českých Budějovic do Strakonic a zpět ve dnech 28.6.2022, 5.8.2022, 10.8.2022 a 17.8.2022 činí celkem 3 360,70 Kč za situace, kdy bylo najeto celkem 456 km a základní sazba činí 4,70 Kč a cena za 1 litr benzínu 44,50 Kč. K odměně dále nutno připočíst i náhradu za promeškaný čas podle ust. § 14 odst. 3 advokátního tarifu, která činí 100 Kč za každou započatou půlhodinu a za situace, kdy cesta z Českých Budějovic do Strakonic trvá průměrně 1 hodinu 40 minut, jedná se o čtyři započaté půlhodiny, byla učiněna pětkrát a jde tedy o 20 započatých půlhodin, celkem tedy částku 2 000 Kč. Odměna za shora uvedené činí celkem 52 200,30 Kč a s připočtením 21 % DPH ve

výši 10 962,063 Kč činí 63 162,36 Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč, tak náklady řízení před soudy obou stupňů celkem dosahují částky 65 162,36 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonicích.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

České Budějovice 15. prosince 2022

JUDr. Iveta Jiříková v. r.
předsedkyně senátu

Lenka Houdková Digitálně podepsal Lenka Houdková
Datum: 2023.01.13 11:29:35 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Houdková.